

مجموعه
روایات
مطهر گوی

امام علی و امام مهدی علیه السلام

علیه السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تقديم به آستان مولانا
بقية الله الاعظم، حضرت صاحب الزمان
عجل الله تعالى فرجه

چهل حدیث پیرامون

علی علیه السلام و مهدی علیه السلام

پیشگوییهای حضرت امیر علیه السلام
درباره حضرت صاحب الامر علیه السلام

چهل حدیث پیرامون علی (ع) و مهدی (ع): پیشگویی های حضرت
امیر (ع) درباره حضرت صاحب الامر (ع) / تدوین واحد پژوهش و
تحقیق مؤسسه فرهنگی موعود - تهران: موعود عصر (عج)، ۱۳۸۳.
۹۵ ص.

ISBN: ۹۶۴-۶۹۶۸-۹۹-X

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا:
کتابنامه به صورت زیر نویس.

۱. اربعینات - قرن ۱۴. ۲. احادیث شیعه - قرن ۱۴. ۳. غدیر
خم، خطبه. الف. مؤسسه فرهنگی موعود عصر (عج)، ب. عنوان:
پیشگویی های حضرت امیر (ع) درباره حضرت صاحب الامر (ع).
BP ۱۴۳/۹/۹۲۲
۲۹۷/۳۱۸
کتابخانه ملی ایران
۳۳-۳۱۷۷۵

امام علی (ع) و امام مهدی (ع) (چهل حدیث)

تدوین: واحد پژوهش مؤسسه فرهنگی موعود

ناشر: موعود عصر (عج)

محل و سال نشر: تهران، ۱۳۸۷

شمارگان: ۵۰۰۰

شابك: X-۹۹-۶۹۶۸-۹۶۴

چاپخانه: پیام

نوبت چاپ: پنجم

قیمت: ۸۰۰۰ ریال

نشانی: تهران، ص.پ: ۸۳۴۷-۱۴۱۵۵

شماره تلفن: ۸-۶۶۹۵۶۱۶۷

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۸	دعای حضرت مهدی <small>علیه السلام</small> هنگام ورود به عراق
۱۰	فصل اول: توصیف حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۱	مایه امان
۱۱	گوارایتان باد
۱۲	رهایی از شرک، گمراهی و فتنه
۱۲	صاحب دو نام
۱۳	اوصاف مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۳	خاتم اسرار
۱۴	فصل دوم: غیبت، آخرالزمان و تکالیف
۱۵	بخش اول: ویژگیهای آخرالزمان
۱۵	صاحب الامر <small>علیه السلام</small>
۱۵	غربت قائم <small>علیه السلام</small>
۱۵	شک در مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۶	سرگردانی شیعیان
۱۶	می رسد زمانی که
۱۷	گاه یاری
۱۸	هتک حرمتها
۱۸	انحراف مسلمانان
۱۹	فرار از اسلام!
۲۰	بخش دوم: تکالیف شیعیان
۲۰	شیطان و غیبت
۲۱	انتظار فرج
۲۱	منتظر باشید
۲۲	فصل سوم: پیش از ظهور
۲۳	تلفات پیش از ظهور
۲۳	مرگ و کشتار
۲۳	چهار فتنه هولناک
۲۴	جسارت یهود و نصاری

۲۵	سلطه یهود
۲۵	سبب پیروزی یهود
۲۶	اختلاف در شام
۲۷	توصیف سفیانی
۲۸	ای مسجد کوفه!
۲۸	این گونه بشتاب!
۲۹	گنج در ایران و طالقان
۲۹	رقابت خراسانی و یمانی
۳۰	شکست سفیانی
۳۱	جنگ و هراس عمومی
۳۲	نجات از فتنه‌ها
۳۳	فصل چهارم: ظهور حضرت مهدی <small>علیه السلام</small>
۳۴	بخش اول: هنگامه ظهور
۳۴	اندوه صاحب العصر <small>علیه السلام</small>
۳۴	آوای شمشیر
۳۵	به سوی خلیفه خدا بشتاب
۳۵	یاران در کوفه
۳۶	یاران جوان
۳۶	اجتماع یاران
۳۷	ای قدس می آییم!
۳۸	پیش به سوی قدس!
۳۸	بخش دوم: پس از ظهور
۳۸	اختلاف شیعیان
۳۹	مایه شادی همگان
۴۰	خیر فراگیر ظهور
۴۱	برکات بی پایان
۴۳	ضمیمه: خطبه پیامبر اکرم، صلی الله علیه و آله
۹۴	حسن ختام خطبه
۹۵	مراسم بعد از خطبه

حضرت امیرالمؤمنین، علی علیه السلام به عنوان خاتم وصایت در مجموعه خطبه‌ها، نامه‌ها و وصایا، با عباراتی فصیح و دلنشینی مخصوص به خود، پرده از بسیاری مباحث پیرامون حضرت مهدی علیه السلام به عنوان خاتم امامت در خانواده گرامی حضرت ختمی مرتب، صلوات الله علیه و علی آله الطاهرین، برداشته و درباره شرایط و اوضاع اجتماعی سالهای قبل از ظهور و همه آنچه که پس از آن فراروی عموم مستضعفان و منتظران قرار می‌گیرد حقایق بی نظیری را برای مؤمنان امر امامت افشا کرده‌اند.

مؤسسه موعود مفتخر است که توانسته مجموعه حاضر را به همراه «خطبه غدیر» با ترجمه‌ای روان در ایام برگزاری «جشن ولایت» تقدیم حضور شیفتگان امامت و ولایت نماید. امید که مقبول طبع آن امامان همام، علیهما السلام، واقع شود. ان شاء الله

ناشر

دعای حضرت مهدی علیه السلام هنگام ورود به عراق

حضرت مهدی علیه السلام پس از ظهور هنگام عبور از وادی السلام در حالی که به سوی مسجد سهله در حرکتند و بر روی مرکب خویش نشستند، چنین دست به دعا برمی دارند:

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا حَقًّا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّدًا وَرِقًّا، اللَّهُمَّ مَعِينِ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَحَيْدٍ، وَ مَذَلِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تَعَيَّنِي الْمَذَاهِبُ وَ تَضَيَّقَ عَلَيَّ الْأَرْضُ بِمَا رَحِبَتْ.

اللَّهُمَّ خَلَقْتَنِي وَ كُنْتَ غَنِيًّا عَنِ خَلْقِي، وَلَوْلَا نَصْرُكَ إِيَّاي لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ، يَا مَنْشِرَ الرَّحْمَةِ مِنَ مَوَاضِعِهَا، وَ مَخْرَجَ الْبَرَكَاتِ مِنَ مَعَادِنِهَا وَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِشَمُوحِ الرَّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ بَعْزُهُ يَتَعَزَّزُونَ، يَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نِيرَ الْمَذَلَّةِ عَلَيَّ أَعْنَاقَهَا فَهَمُّ مِنْ سَطْوَتِهِ خَائِفُونَ.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي فَطَرْتَ بِهِ خَلْقَكَ فَكُلَّ لَكَ مَذْعَنُونَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَ عَلَيَّ آلَ مُحَمَّدٍ، وَ أَنْ تَنْجِزَ لِي أَمْرِي، وَ تَعْجِلَ لِي فِي الْفَرَجِ، وَ تَكْفِينِي وَ تَعَافِينِي وَ تَقْضِي حَوَائِجِي، السَّاعَةَ السَّاعَةَ، اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ!

هیچ معبودی جز الله نیست، حق است و حقیقت.
هیچ معبودی جز الله نیست، ایمان و راستی همین است.
هیچ معبودی جز الله نیست [اعترافم] از روی تعبد و بندگی است.

۱. بحار الانوار، ج ۵۲ ص ۳۹۱؛ دلائل الإمامة، صص ۲۴۴-۲۴۳، العدد القویه، ص ۷۵.

توصیف حضرت مهدی عجل الله فرجه ۱

بار پروردگارا ای یاری کننده هر مؤمن تنها؛ خوار کننده هر ستمکار دشمن پیشه؛ تو پناه منی وقتی مذاهب مرا [از یاری خود] ناامید کنند و زمین بر آنچه گسترده برای من تنگ شود.

بار الها، مرا آفریدی در حالی که از آفرینش من بی نیاز بودی؛ اگر یاری تو به من نبود قطعاً مغلوب می شدم؛ ای منتشر کننده رحمت از مواضع آن و بیرون آورنده برکات از معادن آن و ای کسی که نفس خود را به اعلیٰ موقعیتهای برتری مختص نموده و از این روست که اولیائش به عزت او عزت می جویند؛ ای کسی که پادشاهان در برابر او طوق خفت و خواری برگردن نهاده اند و از شکوه او بیمناکند؛ به واسطه آن نامی که با آن خلایق را آفریدی و همگی در برابر تو بدین معترفند، از تو می خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و امرم را منجز و قطعی گردانی و در فرج من تعجیل نمایی و مرا کفایت نمایی و عافیت نصیبم گردانی و حوایجم را برآورده سازی در همین لحظه، در همین لحظه، همین امشب، همین امشب که مسلماً تو بر همه چیز توانایی.

فصل اول

توصیف حضرت مهدی علیه السلام

مایه امان

حضرت علی علیه السلام از قول پیامبر

اکرم، صلی الله علیه وآله، فرمودند:

النَّجُومُ أَمَانٌ لِأَهْلِ السَّمَاءِ، فَإِذَا ذَهَبَتِ النَّجُومُ ذَهَبَ
أَهْلُ السَّمَاءِ، وَ أَهْلُ بَيْتِي أَمَانٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ، فَإِذَا ذَهَبَ أَهْلُ
بَيْتِي، ذَهَبَ أَهْلُ الْأَرْضِ^۱.

ستارگان مایه امنیت اهل آسمانند؛ با [از بین رفتن]
ستارگان اهل آسمان هم [از بین] می روند. اهل بیت من هم
مایه امان اهل زمینند؛ اگر زمانی اهل بیت من [از میان
مردم] بروند، اهل زمین هم [از بین] می روند.

گوارایتان باد

حضرت علی علیه السلام خطبه ای در مدح رسول اکرم صلی

الله علیه و آله ایراد کرده و ضمن آن فرمودند:

فَنَحْنُ أَنْوَارُ السَّمَاءِ وَ أَنْوَارُ الْأَرْضِ وَ سَفْنُ النِّجَاةِ وَ
فِيْنَا مَكْنُونُ الْعِلْمِ وَ الْيْنَا مَصِيرُ الْأُمُورِ وَ بِسَهْمِدِينَا تَسْتَقْطِعُ
الْحَجَجُ فَهُوَ خَاتَمُ الْأَئِمَّةِ وَ مَنْقُذُ الْأُمَّةِ وَ مَنْتَهَى النُّورِ فَلِيْهِنَا
مَنْ تَمْسُكُ بِعُرْوَتِنَا وَ حَشْرُ عَلِيٍّ مَحَبَّتِنَا^۲.

ما انوار آسمان و انوار زمین و کشتی های نجات
هستیم و درون ما علم نهفته، موجود است و بازگشت امور
به سوی ماست و با مهدی ما حجتها تمام می شود که او
خاتم امامان و نجات دهنده است و انتهای نور و لذا هر که
به ریسمان ما چنگ زند، گوارایش خواهد بود و با محبت ما

۱. کمال الدین، ص ۲۰۵.

۲. بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۱۲؛ تذکرة الخواص، ص ۲۸ و ۱۳۰؛ مروج
الذهب، ج ۱، ص ۲۲.

محشور خواهد شد.

رهایی از شرک، گمراهی و فتنه

امیر المؤمنین علیه السلام از حضرت محمد صلی الله علیه و آله نقل می کنند که فرمودند:

بنا یختم الدین كما بنا فتح و بنا یستنقذون من الشرک
و قال احدهما من الضلالة و بنا یؤلف الله بین قلوبهم بعد
عداوة الشرک و قال احدهما الضلالة و الفتنه.^۱

دین به ما ختم می شود همانگونه که با ما آغاز شد و با ما
[مردم] از شرک و گمراهی نجات می یابند و خداوند با
ماست که دل‌هایشان را با هم مهربان می کند پس از
دشمنی‌های ناشی از شرک و گمراهی و فتنه.

صاحب دو نام

روزی حضرت، علی علیه السلام را بالای منبر فرمودند:

یخرج رجل من ولدی فی آخر الزمان، له اسمان: اسم
یخفی، و اسم یعلن فأما الذی یخفی فأحمد و أما الذی یعلن
ف«محمّد».^۲

یکی از فرزندانم در آخر الزمان قیام می کند که دو
اسم دارد: یکی از آن دو اسم مخفی و دیگری آشکار. اسم
مخفی اش احمد و نام آشکارش «محمّد» می باشد.

۱. بحار الانوار، ج ۲۳، ص ۱۴۲؛ البرهان، ج ۲، ص ۵۷۲؛ الفتن ابن حماد، ص ۲۶۲.

۲. کمال الدین، ص ۶۵۳؛ نوادر الأخبار، ص ۲۲۰؛ بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۳۵.

اوصاف مهدی علیه السلام

از امیر مؤمنان علیه السلام اوصاف حضرت مهدی علیه السلام را
پرسیدند، فرمود:

هو شاب مربع، حسن الشعر، حسن الوجه، يسيل
شعره على منكبيه، و نور وجهه يعلو سواد شعره ولحيته و
رأسه بأبي ابن خيرة الإمام^۱.

او جوان چارشانه و متوسط القامه، خوش مو و
خوش چهره است. موهای او بر روی شانهايش ريخته و
نور چهره اش بر سیاھی موها و محاسن و سرش غلبه دارد.
به فدای زاده بهترین کنیزان کردم.

خاتم اسرار

حضرت امیر علیه السلام در ضمن وصایای خویش به کمیل
فرمودند:

... يا كميل ما من علم إلا و أنا أفتحه، و ما من سرّ إلا
و القائم علیه السلام يخرمه... يا كميل ذرّية بعضها من بعض، والله
سميع عليم، يا كميل لا تأخذ إلا عنا تكن منّا...^۲

... کمیل، تمام علوم را من آغاز کرده ام و تمام اسرار
را قائم ختم می کند... کمیل خاندانی که بعضی از [نسل]
بعض دیگرند و خداوند شنوا و داناست. کمیل تنها از ما
[معارف و دیگر مسایل را] بگیر تا از ما باشی....

۱. الغيبة شيخ طوسي، ص ۲۸۱؛ عقد الدرر، ص ۴۱؛ غالية المواعظ، ج ۱،
ص ۷۷.

۲. تحف العقول، ص ۱۷۱.

فصل دوم

غیبت، آخر الزمان و تکالیف

بخش اول ویژگیهای آخر الزمان

صاحب الامر علیہ السلام...

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:
صاحب هذا الأمر الشَّريد الطَّريد الفريد الوحيد!
صاحب این امر، رانده و طرد شده، یکه و تنهاست.

غربت قائم علیہ السلام

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:
... و سَمِيَ الْقَائِمَ قَائِمًا، لِأَنَّهُ يَقُومُ بَعْدَ مَوْتِ ذِكْرِهِ^۱.
قائم را از این جهت قائم نامیده‌اند، که پس از
رخت بستن ذکر و یادش [از میان مردم و شیعیان] قیام
خواهد کرد.

شک در مهدی علیہ السلام

حضرت علی علیہ السلام فرمودند:
صاحب هذا الأمر من ولدی هو الذی یقال: مات، أو
هلك؟ لا، بل فی أیّ واد سلك^۲.
صاحب این امر (صاحب الامر) یکی از فرزندانم
است که درباره‌اش خواهند گفت: مرده یا هلاک شده؟ نه
بلکه اصلاً در کدام وادی گام نهاده است.

۱. کمال الدین، ص ۳۰۳؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۱۲۰؛ کنز الفوائد، ص ۱۷۵.
۲. معانی الأخبار، ص ۶۵.
۳. الفیة نعمانی، ص ۱۵۶ و ۲۶۱؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۱۱۴.

سرگردانی شیعیان

حضرت امیر علیه السلام فرمودند:

للقائم منّا غيبة أمدّها طويل، كأنی بالشیعة یجولون
جولان النعم فی غیبتہ، یطلبون المرعی فلا یجدونه ألا فمن
ثبت منهم علی دینہ، ولم یقس قلبه لطول أمد إمامه، فهو
معی فی درجتی یوم القيامة.

ثم قال: إنّ القائم منّا إذا قام، لم یکن لأحد فی عنقه
بیعة ذلك تخفی ولادته و یغیب شخصه!

برای قائم ما، غیبتی است که مدتش طولانی خواهد
بود. گویا شیعیان او را در دوران غیبتش می بینم که همانند
گوسفندی که به دنبال چوپانش باشد، سرگردانند و او را
نمی یابند. بدانید هر کدام از ایشان که بر دینش ثابت قدم
باشد و دلش به خاطر طولانی شدن غیبت امامش سیاه
نشده باشد، او به همراه من [در مقام و] درجه ام در روز
قیامت خواهد بود.

می رسد زمانی که...

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

یأتی علی الناس زمان لا یعزّ فیہ إلاّ الماحل ولا
یستطرف إلاّ الفاجر، ولا یضعف إلاّ المنصف یتخذون الفیء
مغنماً، والصدقة مغرمّاً، والعبادة استطالة علی الناس، و
صلة الرّحم منّا والعلم متجراً، فعند ذلك یكون سلطان
النساء و مشورة الإمام، وإمارة الصّبیان.^۲

۱. کمال الدین، ص ۳۰۳؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۱۰۹.
۲. تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۲۰۹؛ فروع الحکم، ص ۳۶۳؛ مطالب المسؤول، ج ۱،
ص ۱۵۰؛ بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۷۸؛ نهج البلاغة تحقیق صبحی صالح،
ص ۴۸۵، خطبه ۱۰۲، با اندکی تفاوت.

غیبت، آخرالزمان و تکالیف ■ ۱۷

زمانی برای مردم می‌رسد که تنها مکاران، سر بلند و فاخران، ثروتمند باشند! و تنها منصفان، ضعیف شوند. اموال عمومی و بیت‌المال را غنیمت شمرده و صدقه را غرامت بردارند و عبادت را برای برتری بر مردم انجام دهند و ادای صله رحم رأفت بدانند و [تحصیل] علم را [بزار] تجارت می‌شمرند در آن زمان زنان حکمران شده و با کنیزان مشورت کنند و کودکان به امارت می‌رسند.

گاه یاری

امیرالمؤمنین علیه السلام در جواب کسی که از حکومت جور به نزد ایشان شکایت برده بود فرمودند:

والله لا يكون ما تأملون حتى يهلك المبطلون، و يضمحلّ الجاهلون، و يأمن المتّقون المتّقون، و قليل ما يكون، حتى لا يكون لأحدكم موضع قدمه، و حتى يكونوا الناس أهون من الميِّتة عند صاحبها فبينا أنتم كذلك: إذا جاء نصر الله و الفتح^۱ و هو قوله عزّوجلّ في كتابه: حتى إذا استيئس الرُّسلُ و ظنُّوا أنّهم قد كذّبوا جاءهم نصرنا^۲. و^۳.

قسم به خدا، آنچه آرزو می‌کنید تنها پس از هلاک باطل پیشگان و در هم شکستن و نابودی جاهلان و امنیت تقوای پیشگان واقعی رخ می‌دهد که چقدر کم است تا جایی که احدی از شما جای پا پیدا نکند و مردم [زنده] از مرده نزد نزدیکانش، کم‌ارزش‌تر می‌شود. وقتی در چنین شرایطی هستید [مقدمه] همان است که خداوند فرموده: «وقتی گاه

۱. سوره نصر (۱۱۰)، آیه ۱.

۲. سوره یوسف (۱۲)، آیه ۱۱۰.

۳. دلائل الإمامة، ص ۲۵۱؛ المحجة فیما نزل فی القائم الحجة (ع)، ص ۷۳۶.

یاری و پیروزی خدا بیاید» و یا در جای دیگر که فرموده: «تا جایی که فرستادگان مایوس شدند و گمان کردند که فریب خورده‌اند و یاری ما نصیبشان نمی‌شود».

هتک حرمتها

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

لا ینخرج المهدیّ حتّی ینبصق بکفّکم فی وجه بعض!

مهدی قیام نمی‌کند تا اینکه [زمانی برسد] که در روی همدیگر تف بیندازید.

انحراف مسلمانان

رسول اکرم، صلی الله علیه وآله، بنا بر نقل امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند:

إذا ابغض المسلمون علمائهم، و اظهروا عمارة أسواقهم، و تناكحوا علی جمع الدراهم، رماهم الله عزّوجلّ بأربع خصال: بالقحط من الزمان، والجور من السلطان، والخيانة من ولاة الأحكام والصولة من العدو.^۱

وقتی مسلمانان از عالمانشان متنفر شوند و تنها به دنبال آبادانی بازارهایشان باشند و به قصد پولدار شدن [و نه عمل به سنت نبوی] ازدواج کنند خداوند ایشان را مبتلا به چهار بدبختی و فلاکت می‌کند:
- قحطی در دوران؛

۱. الفتن بن حماد، ص ۲۳۲؛ جمع الجوامع، ج ۲، ص ۱۰۳؛ الحاوی للفتاوی، ج ۲، ص ۶۸؛ کنز العمال، ج ۱۴، ص ۵۸۷.
۲. مستدرک الصحیحین، ج ۴، ص ۳۶۱.

- ۱- ستم حاکمان؛
- ۲- خیانت صاحب منصبان؛
- ۳- و حمله دشمنان.

فرار از اسلام!

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند:

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَتَّبِعُ فِيهِ الْعَالَمُ، وَلَا يَسْتَحْيُ فِيهِ مِنَ الْحَلِيمِ، وَلَا يُوقِّرُ فِيهِ الْكَبِيرَ، وَلَا يَرْحَمُ فِيهِ الصَّغِيرَ، يَقْتُلُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا عَلَى الدُّنْيَا. قُلُوبُهُمْ قُلُوبُ الْأَعَاجِمِ وَالْأَسْنَتِمْ أَسْنَةُ الْعَرَبِ، لَا يَعْرِفُونَ مَعْرُوفًا، وَلَا يَنْكُرُونَ مَنْكَرًا. يَمْشِي الصَّالِحُ فِيهِمْ مُسْتَخْفِيًا، أَوْلَيْكَ شَرَارُ خَلْقِ اللَّهِ، لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ^۱.

زمانی برای مردم می آید که از عالم^۲ تبعیت نمی کنند و از حلیم، خجالت نمی کشند^۳. به بزرگان احترام نمی گذارند و به کوچکترها رحم نمی کنند. برخی، برخی دیگر را به خاطر دنیا [و مسایل دنیایی] می کشند. دلهايشان دلهاي بيگانگان است و به زبان خودی، صحبت می کنند. هیچ امر شایسته ای را نمی شناسند و منکر هیچ امر ناشایستی نیستند. شخص صالح و نیک کردار در میان ایشان مخفیانه (با مخفی کردن کردارش) راه می رود. اینها بدترین مخلوقات خدا هستند که خداوند به ایشان در روز قیامت نگاه نمی کند.

۱. موسوعة أمير المؤمنين (ع)، ص ۲۸۴.

۲. منظور هم امام معصوم (ع) است و هم علمای دینی.

۳. منظور از حلیم یا خداوند متعال است که بر گناه بندگان خیر می کند و یا به طور کلی هر کسی ناسپاسی اش شود، مورد نظر حدیث بوده است.

بخش دوم: تکالیف شیعیان

شیطان و غیبت

بنا بر نقل امیرالمؤمنین علیه السلام حضرت ختمی

مرتبت، صلی الله علیه و آله، فرمودند:

والذی بعثنی بالحقّ بشیراً لیغیبنّ القائم من ولدی،
بعهد معهود إلیه منی، حتّی یقول أكثر النّاس: ما لله فی آل
محمد حاجة، ویشکّ آخرون فی ولادته.

فمن أدرك زمانه فلیتمسک بیدیّه ولا یجعل
للشیطان إلیه سبیلاً یشکّه فیزیله عن ملّتی، و یرجعه من
دینی، فقد أخرج أبویکم من الجنّة من قبل و إنّ الله عزّوجلّ
جعل الشّیاطین أولیاء للذّین لا یؤمنون!

قسم به آنکه مرا به شایستگی بشارت دهنده مبعوث
کرد، قطعاً قائم که یکی از فرزندانم است، غیبت خواهد کرد
و آن هم با عهدی که من با او بسته‌ام. [غیبت او چنان
می‌شود که] اکثر مردم بگویند به خاندان رسول الله نیازی
نداریم. دیگران هم در ولادت ایشان دچار تردید می‌شوند.

هر کس آن زمان را درک کند لازم است که به دینش
چنگ زده و هیچ راهی را برای ورود شکهای شیطانی به
دلش باز نگذارد و گرنه او را از آیین و دین من خارج می‌کند
و [فراموش نکرده‌اید که] او پدر و مادرتان را پیش از این از
بهشت بیرون کرد. همانا خداوند شیطان را ولی و سرپرست
آنها قرار داده که ایمان ندارند.

۱. کمال‌الدین ج ۱، ص ۵۱؛ اثبات الهداة، ج ۳، ص ۴۵۹؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۶۸

انتظار فرج

امیر مؤمنان علیه السلام فرمودند:

انتظار الفرّج من الله عبادة، و مرضی بالقلیل من الرّزق رضی الله تعالی منه بالقلیل من العمل^۱.
انتظار فرج از ناحیه خداوند متعال عبادت است و هر که به رزق مختصری راضی باشد خداوند از اعمال کم او را راضی خواهد کرد.

منتظر باشید

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

انتظروا الفرّج ولا تیأسوا من روح الله، فإنّ أحبّ الأعمال إلى الله عزّوجلّ انتظار الفرّج، ما دام علیه العبد المؤمن، والمنتظر لأمرنا كالمتشخط بدمه فی سبیل الله...^۲.
در انتظار فرج باشید و از رحمت الهی مأیوس نشوید، چرا که محبوبترین اعمال نزد خداوند متعال انتظار فرج است. تا وقتی که بنده مؤمن بر آن پابرجا مانده و چشم انتظار [برپایی حکومت و] امر ما باشد همانند کسی است که در راه خدا [به شهادت رسیده و] در خون خویش می غلتد....

۱. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۲؛ کنز العمال، ج ۳، ص ۲۷۲؛ الجامع الصغیر، ج ۱، ص ۲۷۱۹.

۲. بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۳؛ النخصال، ج ۲، ص ۶۱۰.

فصل سوم

پیش از ظهور

تلفات پیش از ظهور

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

بین یدی القائم موت أحمر، و موت أبيض و جراد فی
حینه، و جراد فی غیر حینه أحمر کالدّم، فأما الموت الأحمر
فبالسّيف، و أما الموت الأبيض فالطّاعون^۱.

پیشاپیش قائم مرگ سفید و قرمز و [یورش] یک بار
ملخها همزمان با آن و یک بار هم در وقت دیگری، خواهد
بود که به قرمزی خون است و مرگ قرمز با شمشیر (جنگ)
پدید می آید و مرگ سفید، همان طاعون است.

مرگ و کشتار

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند:

لا ینخرج المهديّ حتّى یقتل ثلث، و یموت ثلث، و
یبقى ثلث^۲.

مهدی قیام نمی کند تا اینکه یک سوم [مردم] کشته
شوند و یک سوم بمیرند و تنها یک سوم [از کل جمعیت]
باقی بمانند.

چهار فتنه هولناک

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

تكون أربع فتن؛ الأولى: استحلال الدّماء، والثانية:
استحلال الدّم والأموال والثالثة: استحلال الدم والأموال
والفروج، والرابعة: لو كنت في حجر ثعلب لدخلت عليك

۱. الغيبة شیخ طوسی، ص ۲۶۷؛ الغيبة نعمانی، ص ۲۷۷؛ عقد الدرر، ص ۶۵؛
اعلام الوری، ص ۴۲۷؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۲۱۱.
۲. الفتن ابن حماد، ص ۲۳۱؛ عقد الدرر، ص ۶۳؛ کنز العمال، ج ۱۴، ص ۵۸۷.
۳. مردم دنیا یا خاورمیانه یا شیعیان معلوم نیست.

الفتنة ۱.

چهار فتنه پدیدار خواهد شد:

- در اولی خونریزی مباح می شود؛

- در دومی خونریزی و [سرقت] اموال؛

- در سومی خونریزی و [سرقت] اموال و [هتک]

نوامیس؛

- چهارمی [اگر پدیدار شود] حتی اگر در لانه روباه

هم باشی، باز هم دچار فتنه خواهی شد.

جسارت یهود و نصاری

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

لتمنعنّ مساجدکم، یهودکم و نصاراکم، و صبیانکم
و مجانینکم، أو لیمسخنکم الله قرده و خنازیر رکعاً و سجّداً،
و قد قال الله عزّوجلّ: إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ. ۲ و ۳

قطعاً یهودیان و مسیحیان و کودکان و دیوانگان در
اطراف شما، شما را از [رفتن به] مساجدتان منع می کنند،
جز آنکه خداوند شما را به شکل میمون و خوکهای رکوع و
سجده کننده، مسخ کند^۴ و این در حالی است که خداوند
متعال فرموده است: «همانا مشرکان نجس هستند و به
مسجدالحرام نزدیک نشوند».

۱. السنن الواردة، ص ۳۵.

۲. سورة توبه (۹)، آیه ۲۸.

۳. دعائم الإسلام، ج ۱، ص ۱۴۹؛ تفسیر البرهان، ج ۲، ص ۸۷۷.

۴. منظور این است که صرفاً رکوع و سجده کنید و از اطرافتان غافل باشید.

سلطه یهود

حضرت علی علیه السلام عده‌ای از مشاهیر و بزرگان، دستوری می‌دهند و آنها هم سرپیچی نمی‌کنند. حضرت به آنها چنین عتاب می‌کنند:

أفعلتم ما أمرتكم [به]؟

قلنا: لا!

قال: والله لتفعلنّ ما تأمرون به، أو لترکبنّ أعناقكم

اليهود والنّصارى!

والله، یا آنچه را که دستور داده‌ام عمل می‌کنید و یا

اینکه، یهودیان و مسیحیان بر گردنهایتان سوار خواهند شد (به جای من مجبورید از آنها اطاعت کنید).

سبب پیروزی یهود

روزی امیرالمؤمنین علیه السلام بر بالای منبر فرمودند:

إنّی أرى أهل الشّام علی باطلهم أشدّ اجتماعاً منكم

علی حقّکم، و والله لتطوئنّ هكذا و هكذا!!! قال ثم

ضرب(ع) برجله علی المنبر حتی سمع صوته من فی آخر

المسجد.

ثم قال: ثمّ لیستعملنّ علیکم اليهود والنّصارى حتّی

تنفوا - یعنی إلى أطراف الأرض - ثمّ لا یرغم الله إلا

بأنافکم!!! ثمّ والله لیبعثنّ الله رجلاً منّا أهل البيت، یملأها

عدلاً و قسطاً كما ملئت ظلماً و جوراً^۱.

همانا [استقامت] اهل شام را بر ادعای باطلشان

بیش از [ثبات قدم شما] بر [خواسته] حق خود می‌بینم

۱. منتخب کنز العمال با حاشیه مسند أحمد، ج ۲، ص ۱۵۰.

۲. نهج السعاده، ج ۲، ص ۵۹۱.

قسط به خدا که چنین و چنان در هم پیچیده خواهید شد.
سپس چنان پایشان را محکم بر منبر کوبیدند که تا
انتهای مسجد صدایش شنیده شد. پس از آن فرمودند:
قطعاً یهودیان و مسیحیان شما را به بیگاری
می‌کشند تا اینکه به اطراف زمین پراکنده شوید و خداوند
تنها بینی‌های شما را به خاک بمالد [و در برابر آنها دچار
شکست و خواری می‌شوید]. پس از آن خداوند متعال
مردی از ما اهل بیت را می‌فرستد که زمین را همانگونه از
ظلم و جور پُر شده و از قسط و عدل آکنده سازد.

اختلاف در شام

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

إذا اختلف الرّمحان بالشّام فهو آية من آیات الله

تعالی.

قیل: ثمّ مه؟

قال: ثمّ رجفة تكون بالشّام تهلك فيها مائة ألف،

یجعلها الله رحمة للمؤمنین، و عذاباً علی الکافرین.

فإذا كان ذلك فانظروا إلى أصحاب البراذین الشّهب،

والرّایات الصّفر تقبل من المغرب، حتّى تحلّ بالشّام. فإذا

كان ذلك فانظروا خسفاً بقرية من قرى الشّام يقال لها:

حروستا. فإذا كان ذلك فانظروا ابن آكلة الأكباد بوادی

الیابس، حتّى یستوی علی منبر دمشق. فإذا كان ذلك

فانظروا خروج المهديّ علیه السلام!

درگیری دو سپاه در شام یکی از آیات الهی است...

۱. الغیبة شیخ طوسی، ص ۲۷۷؛ الغیبة نعمانی، ص ۳۰۵؛ بحار الانوار، ج ۵۲،

ص ۲۱۶ و ۲۵۳؛ عقد الدرر، ص ۵۳.

پیش از ظهور ■ ۲۷

سپس لرزشی شدید در شام به وجود می آید که ضمن آن صد هزار نفر، کشته می شوند. خداوند آن را مایه رحمت مؤمنان و عذاب کافران قرار می دهد.

وقتی چنین شد به سوارانی بنگرید که بر مرکبها (یابوها) سیاه و سفید، سوار و پرچم زرد دارند؛ از مغرب آمده اند تا اینکه به شام وارد شوند. در این زمان منتظر فرو رفتن یکی از روستاهای شام به نام حرستا باشید و پس از آن منتظر نواده [هند] جگرخوار از وادی یابس (دره خشک و بی آب و علف) تا اینکه بر منبر دمشق قرار گیرد (حاکم شام گردد) و به دنبال از آن هم منتظر قیام حضرت مهدی علیه السلام باشید.

توصیف سفیانی

حضرت امیر علیه السلام فرمودند:

يخرج ابن آكلة الأكباد من الوادي اليابس و هو رجل ربيعة، وحش الوجه، ضخم الهامة، بوجهه أثر جدرى إذا رأته حسبته أعور اسمه عثمان و أبوه عنبسة، و هو من ولد أبي سفیان حتى يأتي أرضاً ذات قرار و معين، فيستوى على منبرها^۱.

فرزند هند جگرخوار از وادی یابس (دره خشک و بی آب و علف) شورش می کند. مردی با قامت متوسط، زشت چهره و کریه منظر، چهار شانه و درشت هیکل است و در صورتش آثار آبله دیده می شود. ظاهرش یک چشم به نظر می آید. نامش عثمان و فرزند عنبسه و از فرزندان

۱. کمال الدین، ج ۲، ص ۶۵۱؛ الخرائج، ج ۳، ص ۱۱۵۰؛ بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۰۵.

ابی سفیان است وارد شام شده و [حکومت و] منبرش را تصاحب می‌کند.

ای مسجد کوفه!

حضرت علی علیه السلام و به مسجد کوفه کرد و فرمودند:
 ویل لمن هدمك، و ویل لمن سهّل هدمك، و ویل
 لبانیک بالمطبوخ المغيّر قبله نوح، طوبی لمن شهد هدمك
 مع قائم أهل بیتی، أولئك خيار الأمة مع أبرار العترة^۱.
 بیچاره کسی که تو را خراب کند و وای بر کسی که
 خراب کردن تو را آسان گرداند (زمینه‌اش را فراهم کند) و
 بیچاره آن بناکننده تو که قبله نوح را در بازسازی‌اش تغییر
 دهد و خوشا به حال آنکه، به همراه قائم ما اهل بیت، شاهد
 خراب شدن تو باشد [و او را در شکست دشمنان و تجدید
 بنای شایسته آن یاری رساند]، ایشان نیکان امتند و همراه
 ابرار عترت.

این‌گونه بشتاب!

حضرت علی علیه السلام به یکی از یاران خویش فرمودند:
 یا عامر إذا سمعت الرايات السود مقبلة من خراسان
 فکنت فی صندوق مقفل عليك، فاکسر ذلك القفل و ذلك
 الصندوق، حتّی تقتل تحتها، فإن لم تستطع فتدحرج حتّی
 تقتل تحتها^۲.

عامر، هرگاه شنیدی که پرچمهای سیاه از ناحیه

۱. الغیة شیخ طوسی، ص ۲۸۳؛ اثبات الهداة، ج ۳، ص ۵۱۶؛ بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۳۲.

۲. کنز العمال، ج ۱۱، ص ۲۷۸؛ جمع الجوامع، ج ۲، ص ۲۱۲.

خراسان حرکت کرده [و قیامشان را آغاز کرده اند] و تو در آن زمان داخل صندوقی هستی که درش قفل شده باشد، صندوق و قفل را با هم بشکن تا به همراه ایشان شهید شوی حتی اگر نتوانستی [آنها را بشکنی در حالی که در صندوق هستی] صندوق در بسته را بغلتان تا به همراه ایشان، توفیق شهادت پیدا کنی.

گنج در ایران و طالقان

امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند:

و یحاً للطالقان، فإنّ لله عزّوجلّ بها كنوزاً، لیست من ذهب ولا فضة، و لكنّ بها رجالاً مؤمنین عرفوا الله حقّ معرفته، و هم أنصار المهدیّ آخر الزّمان!

خوشا به سعادت طالقان؛ چرا که خداوند متعال در آن، گنجهایی دارد که از جنس طلا و نقره نیستند و در واقع مردانی مؤمن در آنجا هستند که خداوند متعال با آنگونه که شایسته اش است، شناخته اند. اینها یاوران مهدی (ع) در آخر الزمان هستند.

رقابت خراسانی و یمانی

حضرت امیر علیه السلام فرمودند:

و تقبل رایات من شرقی الأرض... فبینما هم علی ذلك إذ أقبلت خیل الیمانیّ و الخراسانیّ، یستبقان كأنّهما فرسا رهان، شعث غیر جرد أصلاب نواص و أقداح [إذا نظر إلیهم أحدکم ضرب الأرض بباطن رجله] فیقول: لا خیر فی

۱. البرهان، ج ۲، ص ۷۶۰؛ عقد الدرر، ص ۱۲۲؛ الحاوی للفتاوی، ج ۲، ص ۸۲؛ کنز العمال، ج ۱۲، ص ۵۹۱

مجلس بعد یومنا هذا، اللهم فإنا التائبون، و هم الأبدال
الذین

وصفهم الله تعالى في كتابه العزيز: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَ
يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ^۱....^۲

پرچمهایی از دو طرف زمین حرکت می‌کنند... در
این گیر و دار وقتی سپاه یمانی و خراسانی با هم
فعالیت‌هایشان را آغاز کرده‌اند با همدیگر بسان اسبهای
مسابقه آشفته موی، رقابت می‌کنند در حالی که گرد سفر بر
گرده‌هایشان نشسته باشد. شمشیر از نیام برکشیده (مهای
کارزار) و راست قامت، پولادین عزم و چونان تیر کمان
هستند. وقتی یکی از شما به ایشان نگاه کند می‌بیند با پشت
پا به زمین می‌زند و می‌گوید: پس از این در مجلس ما خیر
نیست. بارالها ما توبه کرده‌ایم. ایشان همان ابدال هستند که
خداوند متعال در کتاب عزیزش آنها را چنین توصیف کرده
است: «حقیقتاً خداوند توبه‌کنندگان و طهارت جویان را
دوست دارد».

شکست سفیانی

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

يلتقى السّفيانيّ والرّايات السّود، فيهم شابّ من
بنی هاشم، فی کفه اليسرى خال و علی مقدّمته رجل من
بنی تمیم، يقال له شعيب بن صالح بباب اصطخر فتكون
بينهم ملحمة عظيمة فتظهر الرّايات السّود، و تهرب خيل

۱. سورة بقره (۲)، ص ۲۲۲.

۲. بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۷۲.

السَّفِيَانِيَّ فَعِنْدَ ذَلِكَ يَتَمَنَّى النَّاسَ الْمَهْدِيَّ وَ يَطْلُبُونَهُ ۱.
سفیانی و [صاحبان] پرچمهای سیاه با هم رو در رو
می شوند که در میان [صاحبان پرچمهای سیاه] جوانی از
بنی هاشم است که در دست چپش خال دارد و پیشاپیش
سپاه هم مردی از بنی تمیم است که به او شعیب بن صالح
می گویند. [این رویارویی] در باب اصطخر (دروازه شیراز)
رخ می دهد. میان آنها درگیری شدیدی پدید می آید که در آن
سپاه پرچمان پیروز گشته و سپاه سفیانی متواری می شوند.
پس از آن مردم آرزوی [آمدن] مهدی را می کنند و او را
می جویند.

جنگ و هراس عمومی

امیر المؤمنین عليه السلام فرمودند:

تَمْتَلِيءُ الْأَرْضَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا، حَتَّى يَدْخُلَ كُلُّ بَيْتٍ
خَوْفٌ وَ حَرْبٌ، يَسْأَلُونَ دَرَهْمِينَ وَ جَرِيْبِينَ، فَلَا يُعْطَوْنَ
فَيَكُونُ تَقْتَالٌ بِتَقْتَالٍ، وَ تَيْسَارٌ بِتَيْسَارٍ، حَتَّى يَحِيْطَ اللهُ بِهِمْ
فِي قَصْرِهِ، ثُمَّ تَمَلُّوا الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا ۲.

زمین از ظلم و جور آکنده می شود، به حدی که هر
خانه‌ای دچار جنگ و هراس می شود، دو درهم پول و دو
جریب زمین درخواست می کند که خواسته‌اش را اجابت
نمی کنند و در نتیجه اعمال و رفتارشان جنگ و خونریزی و
به دنبال آن آرامش برقرار می شود تا اینکه خداوند آنها را در
قصرش دربر بگیرد و پس از آن زمین از عدالت و قسط
مملو می شود.

۱. الفتن ابن حماد، ص ۲۲۱؛ عقد الدرر، ص ۱۲۷.

۲. مصنف ابن ابی شیبہ، ج ۱۵، ص ۸۹؛ کنز العمال، ج ۱۲، ص ۵۸۶.

نجات از فتنه‌ها

حضرت علی علیه السلام از پیامبر اکرم، صلی الله علیه وآله، نقل کرده که فرمودند:

ستکون فتن.

قلت: فما المخرج منها؟

قال: كتاب الله، هو الذكر الحكيم، والصراط المستقيم!

فتنه‌هایی پدیدار خواهد شد.

حضرت از ایشان می‌پرسد که چگونه از آن

می‌توان رهایی یافت؟ فرمودند:

با قرآن کریم که ذکر حکیم و صراط مستقیم است.

فصل چہارم

ظہور حضرت مہدی علیہ السلام

بخش اول: هنگامه ظهور

اندوه صاحب العصر علیه السلام

حضرت امیر علیه السلام روزی بر بالای منبر فرمودند:
 إذا هلك الخاطب، وزاغ صاحب العصر، و بقیت
 قلوب تتقلب من مخصب و مجدب، هلك المتمنون،
 و اضمحل المضمحلون، و بقى المؤمنون، و قليل ما يكونون،
 ثلاثمائة أو يزيدون، تجاهد معهم عصابة جاهدت مع رسول
 الله صلى الله عليه و آله يوم بدر، لم تقتل و لم تمت!
 وقتی که گوینده هلاک شود و صاحب العصر از
 طولانی شدن غیبتش [ملول شود دلها بین آبادی و ویرانی
 (ایمان و کفر) سرگردانند، درهم شکنندگان درهم بشکنند و
 مؤمنان باقی بمانند و چه قدر تعداد ایشان کم است، سیصد
 نفر یا [کمی] بیشترند؛ به همراه ایشان جمعیتی که به همراه
 پیامبر، صلی الله علیه و آله، در جنگ بدر بودند [با دشمنان]
 می جنگند، نه کشته می شوند و نه می میرند.

آوای شمشیر

حضرت امیر علیه السلام از پیامبر اکرم، صلی الله علیه و آله، نقل
 می کنند که به ایشان فرمودند:
 يا علي، إن قائمنا إذا خرج، يجتمع إليه ثلاثمائة و
 ثلاثة عشر رجلاً، عدد رجال بدر، فإذا حان وقت خروجه،
 يكون له سيف مغمود ناداه السيف: قم يا ولي الله فاقتل

أعداء الله^۱.

علی جان! هنگامی که قائم ما قیام کند، سیصد و سیزده مرد به تعداد سپاه بدر به نزد او جمع می شوند. وقتی که زمان خروجش فرا رسد شمشیر در غلاف مانده‌ای دارد که او را فریاد می‌کند: ای ولی خدا، بپا خیز و دشمنان خداوند را هلاک کن.

به سوی خلیفه خدا علیه السلام بشتاب

امیرالمؤمنین علیه السلام بنابر نقل سید الشهداء علیه السلام از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت می‌کنند:

لا تقوم الساعة حتی یقوم قائم للحق منا و ذلك حین یأذن الله عزوجل له و من تبعه نجا و من تخلف عنه هلك،
الله الله عبادالله فأتوه و لو حبواً علی الثلج فانه خلیفة الله عزوجل^۲.

قیامت برپا نمی‌شود تا وقتی قائم برحق ما به پاخیزد و این همان وقت است که خداوند متعال به او اذن قیام داده و هر که از او تبعیت کند، نجات می‌یابد و هر که نافرمانی او بکند، هلاک می‌شود. شما را به خدا، شما را به خدا، ای بندگان خدا حتی اگر لازم شد که سینه خیز روی برف به سوی او بشتابید، چنین کنید چرا که او خلیفه خداست.

یاران در کوفه

امام محمدباقر علیه السلام مودند:

۱. بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۰۳ و ج ۳۶، ص ۴۱۰.
۲. بیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۵۹؛ بحارالانوار، ج ۵۱، ص ۶۵؛ دلائل الامامة، ص ۲۳۹، کفایة الاثر، ص ۱۰۶.

إذا دخل القائم الكوفة، لم يبق مؤمن إلا و هو بها أو
يجيء إليها، و هو قول أمير المؤمنينؑ يقول لأصحابه:
سيروا بنا إلى هذه الطاغية فيسير إليه^۱.

وقتی قائم داخل کوفه شود تمام مؤمنان یا با او
هستند و یا پس از آن با او همراه می شوند و این همان گفته
امیرالمؤمنینؑ است که به یاران خویش فرمودند: ما را به
سمت این سرکش ببرید پس به سوی او سیر داده
می شود؟!.

یاران جوان

امیر المؤمنینؑ فرمودند:

إن أصحاب القائم شباب لا كهول فيهم، إلا كالكحل
في العين، أو كالملح في الزاد، و أقل الزاد الملح^۲.
همانا یاران قائم جوانانند و پیرمرد در میان ایشان
جز به اندازه سرمه چشم و نمک در توشه سفر یافت
نمی شود که کمترین توشه سفر نمک است.

اجتماع یاران

حضرت علیؑ در پاسخ کسی که درباره حضرت
حجتؑ از ایشان پرسید، فرمود:

هیهات - ثمّ عقد بيده سبعاً - فقال: ذاك يخرج في
آخر الزّمان، إذا قال الرّجل: الله الله، قتل؛ فيجمع الله تعالى له
قوماً قزع كقزع السّحاب، يؤلّف الله بين قلوبهم، لا

۱. الغيبة شيخ طوسی، ص ۲۷۵؛ اثبات الهداة، ج ۳، ص ۵۱۴.

۲. الغيبة شيخ طوسی، ص ۲۸۴؛ الغيبة نعمانی، ص ۳۱۵؛ بحار الانوار، ج ۵۲،
ص ۳۳۳.

يستوحشون إلى أحد، ولا يفرحون بأحد، يدخل فيهم على
عدّة أصحاب بدر لم يسبقهم الأوّلون ولا يدركهم الآخرون،
و على عدد أصحاب طالوت الذين جاوزوا معه النهر!

هرگز...

او در آخر الزمان قیام می کند. [در شرایطی که] اگر
شخصی بگوید: الله الله، او را می کشند. خداوند برای او
جمعیتی را همانند ابرها در کنار هم جمع می کند، و خداوند
خود میان قلبهایشان پیوند برقرار کرده [از بی اعتنایی و
نافرمانی] احدی احساس غربت و تنهایی نمی کند و به
جهت [کمک و یاری] کسی شاد نمی شوند، به تعداد
اصحاب بدر در میان ایشان (جمعیتی) وارد می شوند که نه
اولین [فضیلت] بر آنها برتری دارند و نه آخرین [به مقام]
ایشان دست می یابند و به همان تعدادند که از میان یاران
طالوت پس از [نوشیدن از] نهر اذن [همراهی او] یافتند.

ای قدس می آییم!

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

... فيتقدم المهدي من ذريتي: فيصلی الى قبلة جده
رسول الله صلى الله عليه و آله و يسيرون جميعاً الى أن
يأتوا بيت المقدس ...^۲

مهدی خاندانم جلوتر از دیگران ایستاده و به سمت
قبله جدش رسول الله صلى الله عليه و آله نماز می گذارد و
[به همراه مأمومان و یارانش] همگی به سمت بیت المقدس

۱. مستدرک الصحيحین، ج ۴، ص ۵۹۶؛ عقدالدور، صص ۵۹ و ۱۳۱؛ البرهان،
ج ۲، ص ۷۳۴.

۲. اثبات الهداة، ج ۳، ص ۵۸۷، مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۲۷۷؛ الشيعة و
الرجعة، ج ۱، ص ۱۷۶.

حرکت می کنند.

پیش به سوی قدس!

از حضرت امیر علیه السلام شنیدند که فرمود:

یسیر المهدی، حتی ینزل بیت المقدس و تنقل الیه الخزائن و تدخل العرب و العجم و اهل الغرب و الروم و غیرهم فی طاعته.^۱

مهدی حرکت می کند تا به بیت المقدس می رسد و هم گنجها را به تریش می آورند و عرب و عجم و غربیان در میان (اروپاییها و آمریکاییها) همگی مطیع او خواهند شد.

بخش دوم: پس از ظهور

اختلاف شیعیان

حضرت علی علیه السلام مالک ضمیره در حالی که انگشتانشان را در هم کرده بودند فرمودند:

یا مالک بن ضمیره کیف أنت إذا اختلفت الشیعة هكذا و شبک أصابعه و أدخل بعضها فی بعض.

فقلت: یا أمیر المؤمنین ما عند ذلك من خیر.

قال: الخیر کلّه عند ذلك یا مالک، یقوم قائمنا فیقدم سبعین رجلاً یکذبون علی الله و علی رسوله صلی الله علیه و آله، فیقتلهم، ثمّ یجمعهم الله علی أمر واحد.^۲

ای مالک بن حمزه چه حالی خواهی بود وقتی که

۱. الفتن ابن حماد، ص ۱۴۴.

۲. الغیبة نعمانی، ص ۲۰۶، ص ۱۱؛ بحار الانوار، ج ۵۲، ص ۱۱۵.

شیعیان این چنین دچار اختلاف می شوند؟
مالک به حضرت عرض می کند: پس در آن زمان
هیچ خیری نیست.

حضرت علیه السلام پاسخ می دهند:
مالک، خیر تمامش در آن زمان است. قائم ما قیام
می کند و هفتاد تنی را که به خدا و رسولش، صلی الله علیه و آله،
دروغ می بندند، می کشد، سپس خداوند شیعیان را بر امری
واحد مجتمع می کند [و اختلافاتشان را برطرف می کند].

مایه شادی همگان

روزی حضرت علی علیه السلام به فرزند خویش
سیدالشهدا علیه السلام گریسته و فرمودند:

إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ كَمَا سَمَّاهُ رَسُولَ اللَّهِ
،صلى الله عليه وآله، سيِّداً و سيخرج الله من صلبه رجلاً باسم
نبيِّكم، يشبهه في الخلق والخلق، يخرج على حين غفلة من
النَّاس و إماتة للحق و إظهار للجور. والله لو لم يخرج
لضربت عنقه. يفرح بخروجه أهل السَّمَاوَات و سكَّانها و هو
رجل أجلى الجبين، أقنى الأنف، ضخم البطن، أزيل الفخذين
بفخذه اليمنى شامة أفلج الثنايا و يملأ الأرض عدلاً كما
ملئت ظلماً و جوراً!

این فرزندم همانگونه که نبی اکرم، صلی الله علیه و آله،
فرمودند، سید و سرور است و به زودی خداوند از نسل او
مردی را بیرون می آورد که همنام و همسان پیامبران از
حیث شمایل و روحيات است. هنگامی قیام می کند که

۱. الغية نعماني، ص ۲۱۴؛ بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۱۲ و ۲۲؛ ينابيع الموده،
ج ۳، ص ۸۸؛ عقد الدرر، ۳۸؛ نوادر الاخبار، ص ۲۲۱.

مردم دچار غفلت هستند و حق، پایمال گشته و ستم را عیان کرده اند. والله اگر قیام نکند، گردنش را می زنند. از قیامش اهل آسمان و ساکنان آن شاد و مسرور می گردند. او مردی است: پیشانی گشاد، دارای بینی کشیده و باریک و شکم برجسته و اندام متوازن که بر ران راستش خالی دارد و دندانهایش مرتب و نمایان هستند. زمین را همانگونه که از ظلم و جور آکنده شده باشد، از عدالت مملو می سازد.

خیر فراگیر ظهور

حضرت علی علیه السلام فرمودند:

فیبعث المهدي علیه السلام إلى أمرائه بسائر الأمصار بالعدل بين الناس، و ترعى الشاة والذئب في مكان واحد، وتلعب الصبيان بالحيات والعقارب، لا يضرهم شيء، و يذهب الشر، و يبقى الخير، و يزرع الإنسان مدأ يخرج له سبعمئة مد، كما قال الله تعالى: كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ^۱.

و يذهب الربا والزنا، و شرب الخمر والربا، و تقبل الناس على العبادة (والعمل) والمشروع والديانة والصلاة في الجماعات، و تطول الأعمار، و تؤدى الأمانة، و تحمل الأشجار، و تتضاعف البركات، و تهلك الأشرار، و يبقى الأخيار، و لا يبقى من يبغض أهل البيت (ع)^۲.

مهدی علیه السلام میرانش را به سایر شهرها می فرستد تا به عدالت میان مردم رفتار کنند. [در آن دوره] گرگ و میش در یک مکان چرا می کنند و کودکان با مارها و عقربها بازی

۱. سوره بقره (۲)، آیه ۲۶۱.

۲. عقدالدور، ص ۱۵۹.

ظهور حضرت مهدی علیه السلام ■ ۴۱

می‌کنند و ضرری به آنها نمی‌رسد و شر برچیده می‌گردد و خیر به جای آن باقی می‌ماند. شخصی یک مد می‌کارد و هفتصد مد برداشت می‌کند همان‌طور که خداوند متعال فرمودند: «همانند دانه‌ای که کاشته شود، هفت خوشه در هر خوشه پدید می‌آید و در هر خوشه صد دانه بار می‌آید و خداوند برای هر که بخواهد، آن را دو چندان می‌کند».

ربا و زنا و شرابخواری و ریا برچیده می‌شود و مردم به عبادت و عمل [صالح] و امور شرعی و دینداری و نماز جماعت روی می‌آورند. عمرها طولانی می‌شود و امانات [به صاحبانشان] پس داده می‌شوند درختان به بار می‌نشینند و برکات دو چندان می‌گردند و شریران هلاک می‌گردند و نیکان باقی می‌مانند و احدی از دشمنان اهل بیت (ع) باقی نمی‌ماند.

برکات بی‌پایان

امام علی علیه السلام فرمودند:

بنا یفتح الله و بنا یختم الله، و بنا یمحو ما یشاء و یثبت، و بنا یدفع الله الزّمان الکلب، و بنا ینزل الغیث، فلا یغرّنکم بالله الغرور، ما أنزلت السّماء قطرة من ماء منذ حبسه الله عزّوجلّ.

ولو قد قام قائمنا لأنزلت السّماء قطرها، ولأخرجت الأرض نباتها ولذهببت الشّحناء من قلوب العباد، واصطلحت السّباع والبهائم، حتّی تمشی المرأة بین العراق إلى الشّام، لا تضع قدمیها إلا على النبات، و على رأسها زنبیلها لا یهیجها سبع ولا تخافه!

خداوند به ما [همه چیز را] آغاز می‌کند و به ما خاتمه می‌بخشد؛ هر چه را بخواهد، به ما محو و یا اثبات می‌کند. (مقدرات عالم در نهایت به واسطه ما قطعی می‌شود) زمان را خدا به ما برطرف می‌کند و به وسیله ما باران را نازل می‌کند. پس به خداوند مغرور نشوید که حتی یک قطره از آسمان به خودی خود پایین نیامده است.

و اگر قائم ما قیام نماید آسمان قطراتش را فروریزد و زمین گیاهانش را بیرون آورد و کینه از دل‌های بندگان رخت بریندد و رابطه درندگان و چهارپایان با [همدیگر و دیگر موجودات] اصلاح می‌شود، به نحوی که زنی از عراق تا شام را می‌رود و تنها بر گیاهان گام می‌نهد و سبد و کوله‌بار سفرش را بر سر می‌نهد و هیچ حیوان درنده‌ای، به او حمله نمی‌کند و او را نمی‌ترساند.

ضمیمہ

خطبہ پیامبر اکرم، صلی اللہ علیہ وآلہ،

در غدیر خم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فِي تَوْحُّدِهِ وَدَنَا فِي تَفَرُّدِهِ وَ
 جَلَّ فِي سُلْطَانِهِ وَعَظُمَ فِي أَرْكَانِهِ وَأَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عِلْمًا وَهُوَ فِي مَكَانِهِ وَقَهَرَ جَمِيعَ الْخَلْقِ بِقُدْرَتِهِ وَ
 بَرَّهَانِهِ مَجِيدًا لَمْ يَزَلْ مَحْمُودًا لَّا يَزَالُ بَارِيُّ
 الْمَسْمُوكَاتِ وَدَاحِي الْمَذْحُوتَاتِ وَجَبَّارُ السَّمَاوَاتِ
 قُدُّوسٌ سُبُّوحٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ مُتَفَضِّلٌ عَلَى
 جَمِيعٍ مَنْ بَرَّاهُ مُتَطَوِّلٌ عَلَى مَنْ أَدْنَاهُ يَلْحَظُ كُلَّ عَيْنٍ
 وَالْعُيُونُ لَّا تَرَاهُ كَرِيمٌ حَلِيمٌ ذُو أَنَاةٍ قَدْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
 رَحْمَتُهُ وَمَنْ عَلَيْهِمُ بِنِعْمَتِهِ لَّا يَعْجَلُ بِإِنْتِقَامِهِ وَ لَّا
 يُبَادِرُ إِلَيْهِمْ بِمَا اسْتَحَقُّوا مِنْ عَذَابِهِ قَدْ فَهِمَ السَّرَائِرَ وَ
 عِلْمَ الضَّمَائِرِ وَ لَمْ تَخَفْ عَلَيْهِ الْمَكُونَاتُ وَ لَّا
 اشْتَبَهَتْ عَلَيْهِ الْخَفِيَّاتُ لَهُ الْإِحَاطَةُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ
 الْغَلْبَةُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَالْقُوَّةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ وَالْقُدْرَةُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ لَّا مِثْلَهُ شَيْءٌ وَهُوَ مُنْشِئُ الشَّيْءِ

به نام خداوند بخشنده مهربان^۱

حمد و سپاس خدایی را که در یگانگیش بلند مرتبه، و در [عین] یکتایش [به بندگانش] نزدیک است. در سلطنتش با جلالت و در ارکانش عظیم است. در جایگاه خویش، علمش به همه چیز احاطه دارد و همه مخلوقات را با قدرت و برهان خویش مقهور ساخته است. پیوسته مجد و عظمت داشته و دائماً مورد ستایش بوده است. پدید آورنده آسمانها و گستراننده زمینها، یگانه حکمران آسمانها و زمین، [او] پاک و منزّه، تسبیح شده و پروردگار ملائکه و روح است. برای همه آفریده‌هایش بخشندگی دارد. لطف کننده بر هر آنچه خود به وجود آورده است. همه چشمها را می‌بیند؛ ولی چشمی او را نمی‌بیند. کریم و بردبار و تحمل کننده است و رحمتش همه چیز را فرا گرفته است.

و با نعمتش بر همه خلق منت گذارده است. در انتقام گرفتنش عجله نمی‌کند، و برای [تنبیه] آنها به عذابی که استحقاق آن را دارند مبادرت نمی‌ورزد. باطنها و سریره‌ها را می‌فهمد و ضمائر را می‌داند و پنهانها بر او پوشیده نمی‌ماند و مسایل مخفی، امر را بر او مشتبه نمی‌سازد. به هر چیزی احاطه دارد و بر هر چیزی غالب است. در همه چیز قوت و توان دارد و بر همه چیز قدرت؛ و چیزی مانند او نیست. او به وجود آورنده شیء (چیز) است.

۱. ترجمه خطبه از آقای امیر توحیدی (با مختصری دخل و تصرف) می‌باشد.

حِينَ لَا شَيْءَ دَائِمٌ قَائِمٌ بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ جَلَّ عَنْ أَنْ تُدْرِكَهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ
 الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا يَلْحَقُ أَحَدٌ وَصْفَهُ مِنْ
 مُعَايِنَتِهِ وَلَا يَجِدُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ مِنْ سِرِّهِ وَعَلَانِيَتِهِ إِلَّا بِمَا
 دَلَّ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى نَفْسِهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّهُ الَّذِي مَلَأَ الدَّهْرَ
 قُدْسَهُ وَالَّذِي يَغْشَى الْأَبَدَ نُورَهُ وَالَّذِي يُنْفِذُ أَمْرَهُ بِلَا
 مُشَاوَرَةٍ مُشِيرٍ وَلَا مَعَهُ شَرِيكَ فِي تَقْدِيرٍ وَلَا
 تَفَاوُتٍ فِي تَدْبِيرٍ صَوَّرَ مَا أْبَدَعَ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ وَ
 خَلَقَ مَا خَلَقَ بِلَا مَعُونَةٍ مِنْ أَحَدٍ وَلَا تَكْلُفٍ وَلَا
 اِحْتِيَالٍ أَنْشَأَهَا فَكَانَتْ وَبَرَأَهَا فَبَانَتُ فَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْمُتَقِنُ الصَّنْعَةَ الْحَسَنُ الصَّنِيعَةَ الْعَدْلُ الَّذِي لَا
 يَجُورُ وَالْأَكْرَمُ الَّذِي تَرْجِعُ إِلَيْهِ الْأُمُورُ وَأَشْهَدُ أَنَّهُ
 الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ
 وَاسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ وَخَشَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ
 مَالِكُ الْأَمْلاكِ وَمُفْلِكُ الْأَفْلاكِ وَمُسَخِّرُ الشَّمْسِ
 وَالْقَمَرِ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى

هنگامی که چیزی نبود. پاینده و دایمی و برپا دارنده قسط و عدل است. هیچ خدایی جز او که با عزت و حکیم است، وجود ندارد. برتر از آن است که چشمها او را درک کنند؛ در حالی که او همه چشمها را درک می کند و لطف کننده و آگاه است. کسی نمی تواند با دیدن او را وصف کند و احدی چگونگی سِرِّ و آشکارش را نمی یابد، مگر به سبب آنچه که خداوند در مورد خویش راهنمایی کرده است. گواهی می دهد او خدایی است که قدس و پاکی اش روزگار را پر کرده و نورش ابدیت را فرا گرفته است. امرش را بدون مشورت مشورت کننده ای اجرا می کند و در تقدیر [عالم] شریک ندارد و در تدبیرش تفاوتی نیست. آنچه را ایجاد کرده، بدون نمونه [قبلی] صورتگری فرمود و آنچه را آفریده، بدون کمک از کسی و بدون زحمت و بدون احتیاج به فکر و اندیشه خلق کرده است. آنها را ایجاد کرد، پس به وجود آمدند و خلقشان کرد، پس ظاهر شدند. پس او خدایی است که جز او خدایی نیست. محکم کار و نیکو صنعت است.

عادلی که ستم نمی کند و کریمی که کارها به سوی او باز می گردد. شهادت می دهد او خدایی است که همه چیز در مقابل عظمتش تواضع و فروتنی کرده و در مقابل هیبتش، خاضع و فروتن گشته است. پادشاه پادشاهان و گرداننده افلاک و مسخر کننده آفتاب و ماه، که همه برای مدتی مشخص در حرکتند.

يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَ يُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى
اللَّيْلِ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا قَاصِمٌ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَ مُهْلِكُ كُلِّ
شَيْطَانٍ مَرِيدٍ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ ضِدٌّ وَ لَا نِدٌّ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ
يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَ رَبُّ
مَا جِدَّ يَشَاءُ فَيَمْضِي وَ يُرِيدُ فَيَقْضِي وَ يَعْلَمُ فَيُحْصِي
وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ يُفْقِرُ وَ يُغْنِي وَ يُضْحِكُ وَ يُبْكِي وَ
يُدْنِي وَ يُبْعِدُ وَ يُنْعِمُ وَ يُثْرِي لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ
بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي
النَّهَارِ وَ يُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ
مُجِيبُ الدُّعَاءِ وَ مُجْزِلُ الْعَطَاءِ مُحْصِي الْأَنْفَاسِ وَ
رَبُّ الْجَنَّةِ وَ النَّاسِ لَا يُشْكَلُ عَلَيْهِ شَيْءٌ وَ لَا يُضْجَرُهُ
صُرَاخُ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَ لَا يُبْرِمُهُ إِلَّاحَاخُ الْمَلْحِينِ
الْعَاصِمُ لِلصَّالِحِينَ وَ الْمَوْفِقُ لِلْمُفْلِحِينَ وَ مَوْلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَ رَبُّ الْعَالَمِينَ الَّذِي اسْتَحَقَّ مِنْ كُلِّ مَنْ
خَلَقَ أَنْ يَشْكُرَهُ وَ يَحْمَدَهُ عَلَى السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ وَ
الشِّدَّةِ وَ الرَّخَاءِ أَوْ مِنْ بِهِ وَ بِمَلَائِكَتِهِ وَ كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ
أَسْمَعُ أَمْرَهُ وَ أُطِيعُ وَ أَبَادِرُ إِلَى كُلِّ مَا يَرْضَاهُ وَ
أَسْتَسْلِمُ لِمَا قَضَاهُ

شب را بر روز و روز را بر شب می گرداند که شتابان به دنبال هم روانند. در هم شکننده هر ستمگر سرکشی، و هلاک کننده هر شیطان متمرّدی. با او ضد و شریکی نبوده است. یکتا و بی نیاز است. زاییده نشده و نمی زاید و برای او همتایی نیست. خدایی یگانه و پروردگاری با عظمت. می خواهد پس به انجام می رساند و اراده می کند، و حکم می نماید، و می داند و به شماره می آورد. می میراند و زنده می کند، فقیر می کند و غنی می نماید، می خندانند و می گریانند، [دیگران را به خود] نزدیک و دور می کند، منع کرده و عطا می نماید. پادشاهی و حمد و سپاس برای اوست. خیر به دست اوست و او بر هر چیزی قادر است. شب را در روز و روز را در شب فرو می برد. بدانید که او با عزت و آمرزنده است. اجابت کننده دعا، بسیار کننده عطا، شمارنده نفسها و پروردگار جن و بشر که هیچ امری بر او مشکل نمی شود و فریاد دادخواهان، او را منزجر نمی کند و اصرار اصرار کنندگانش، او را مجبور نمی کند. نگهدارنده صالحین و موفق کننده رستگاران و پروردگار عالمیان. خدایی که شایسته است. تمام مخلوقات، در هر حالی او را شکر و سپاس گویند. در حال آسایش و گرفتاری، سختی و گشایش او را حمد و سپاس می گویم. به او، ملائکه، کتابها و پیامبرانش ایمان دارم. فرمانش را گوش می دهم و اطاعت می کنم و به هر چه او را راضی می کند، پیشی می گیرم و به قضا و حکمش تسلیم می شوم

رَغْبَةً فِي طَاعَتِهِ وَ خَوْفًا مِنْ عُقُوبَتِهِ لِأَنَّهُ اللَّهُ
الَّذِي لَا يُؤْمَنُ مَكْرُهُ وَلَا يُخَافُ جَوْرُهُ أَقْرَبُ لَهُ عَلَى
نَفْسِي بِالْعُبُودِيَّةِ وَأَشْهَدُ لَهُ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَأُودِي مَا
أَوْحَى إِلَيَّ حَذْرًا مِنْ أَنْ لَا أَفْعَلَ فَتَحِلَّ بِي مِنْهُ قَارِعَةٌ
لَا يَدْفَعُهَا عَنِّي أَحَدٌ وَإِنْ عَظُمَتْ حِيلَتُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
لِأَنَّهُ قَدْ أَعْلَمَنِي أَنِّي إِنْ لَمْ أُبَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيَّ فَمَا بَلَّغْتُ
رِسَالَتَهُ وَقَدْ ضَمِنَ لِي تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْعِصْمَةَ وَهُوَ
اللَّهُ الْكَافِي الْكَرِيمُ فَأَوْحَى إِلَيَّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴿١﴾
افى على (يعنى فى الخلافة لعلى بن ابى طالب) |
هُوَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنْ
النَّاسِ ﴿٢﴾

مَعَاشِرَ النَّاسِ: مَا قَصَّرْتُ فِي تَبْلِيغِ مَا أَنْزَلَهُ
إِلَيَّ وَ أَنَا مُبَيِّنٌ لَكُمْ سَبَبَ هَذِهِ الْآيَةِ. إِنَّ جِبْرَائِيلَ هَبَطَ
إِلَيَّ مِرَارًا ثَلَاثًا يَأْمُرُنِي عَنِ السَّلَامِ رَبِّي وَهُوَ السَّلَامُ
أَنَّ أَقْوَمَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأَعْلِمَ كُلَّ أَيْضَ وَأَسْوَدَ أَنَّ

به خاطر رغبت در طاعت و ترس از عقوبتش؛ چرا که او خدایی است که ایمنی از مکرش و هراسی از ظلم و ستمش نیست. بر نفس خودم به بندگی اش اقرار می‌کنم و به پروردگارش گواهی می‌دهم و آنچه را به من وحی نموده، ادا می‌نمایم؛ زیرا بیم آن دارم که اگر چنین نکنم، عذابی از او بر من فرود آید که احدی نتواند آن را دفع کند؛ هر چند که چاره عظیمی اندیشه سازد خدایی جز او نیست.

همانا خداوند به من اعلام فرموده که اگر آنچه را در حق علی بر من نازل کرده، ابلاغ نکنم، [چیزی از] رسالتش را ابلاغ نکرده‌ام. همانا مصونیت [از شرّ مردم] را برای من ضمانت کرده که خدا کفایت کننده و کریم است. خداوند به من چنین وحی کرده است: به نام خداوند بخشنده مهربان «ای پیامبر، آنچه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده [درباره علی، یعنی خلافت علی بن ابی طالب] ابلاغ کن و اگر چنین نکنی، رسالت او را نرسانده‌ای و خداوند تو را از [شرّ] مردم حفظ می‌کند».

ای مردم، من در رساندن آنچه خداوند بر من نازل کرده کوتاهی نکرده‌ام و سبب [نزول] این آیه را برای شما بیان می‌کنم:

جبرئیل سه مرتب بر من نازل شد و از طرف پروردگارم - که او [حقیقت] سلام است - مرا مأمور کرد که در این مکان بپاخیزم و به هر سفید و سیاهی اعلام کنم که

عَلِيٌّ بَنَ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَوَصِيِّي وَخَلِيفَتِي وَالْإِمَامُ
 مِنْ بَعْدِي الَّذِي مَحَلُّهُ مِنِّي مَحَلُّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
 إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَهُوَ وَلِيُّكُمْ بَعْدَ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَ
 قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَيَّ بِذَلِكَ آيَةً مِنْ
 كِتَابِهِ: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 رَاكِعُونَ﴾ وَ عَلِيٌّ بَنُ أَبِي طَالِبٍ أَقَامَ الصَّلَاةَ وَ آتَى
 الزَّكَاةَ وَ هُوَ رَاكِعٌ يُرِيدُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي كُلِّ حَالٍ وَ
 سَأَلْتُ جَبْرَائِيلَ أَنْ يَسْتَعْفِيَ لِي عَنْ تَبْلِيغِ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ
 أَيُّهَا النَّاسُ لِعِلْمِي بِقِلَّةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ كَثْرَةِ الْمُنَافِقِينَ وَ
 أَذْغَالِ الْأَثِمِينَ وَ خْتَلِ الْمُسْتَهْزِئِينَ بِالْإِسْلَامِ الَّذِينَ
 وَصَفَهُمُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ بِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا
 لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَ يَحْسِبُونَهُ هِينًا وَ هُوَ عِنْدَ اللَّهِ
 عَظِيمٌ وَ كَثْرَةَ أَذَاهُمْ لِي غَيْرَ مَرَّةٍ حَتَّى سَمَوْنِي أَدْنًا وَ
 زَعَمُوا أَنِّي كَذَلِكُ لِكَثْرَةِ مُلَازِمَتِهِ إِيَّايَ وَ إِقْبَالِي
 عَلَيْهِ حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فِي ذَلِكَ: ﴿هُوَ مِنْهُمْ
 الَّذِينَ

«علی بن ابی طالب، برادر، وصی و جانشین من [بر امتم] و امام بعد از من است. جایگاه او نسبت به من، همانند جایگاه هارون نسبت به موسی است؛ جز اینکه پیامبری بعد از من نخواهد بود. او (علی) صاحب اختیار شما بعد از خدا و رسولش است» و خداوند در این باره، آیه‌ای از کتابش بر من نازل کرده است: «همانا صاحب اختیار شما، خدا و رسولش هستند و کسانی که ایمان آورده و نماز را به پا داشته و در حال رکوع زکات می‌دهند» و علی بن ابی طالب همان کسی است که نماز را به پا داشته و در حال رکوع، زکات داده و در هر حالتی، قصد و اراده خدا را دارد. من از جبرئیل درخواست کردم که از خدا بخواهد تا مرا از ابلاغ این مهم معاف دارد؛ زیرا از کمی مومنان و زیادی منافقان و فساد و دغل‌کاری گناهکاران و فریب و نیرنگ مسخره‌کنندگان به اسلام آگاهم؛ کسانی که خداوند در کتابش آنان را چنین توصیف کرده است: «[منافقین کسانی هستند که] زبانشان آنچه را که در قلبهایشان نیست می‌گویند و این کار را ساده می‌پندارند، در حالی که نزد خداوند [گناهی] بسیار بزرگ است». همچنین به خاطر اینکه منافقین بارها مرا اذیت کرده‌اند تا آنجا که مرا به خاطر ملازمت بسیار او (علی) با من و توجه و اقبال من به او اذُن (گوش دهنده به هر حرفی) نامیدند و گمان کردند که من چنین هستم تا آنکه خداوند در این باره آیه‌ای از قرآن نازل کرد: «و برخی از آنان (منافقین)، کسانی هستند که

يُؤذُونَ النَّبِيَّ وَ يَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ قُلُّ أَذُنٌ - عَلَى
 الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُ أَذُنٌ - خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ
 يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿ وَ لَوْ شِئْتَ أَنْ أُسَمِّيَ الْقَائِلِينَ
 بِذَلِكَ بِأَسْمَائِهِمْ لَسَمَّيْتُ وَ أَنْ أُؤْمِيَ إِلَيْهِمْ بِأَعْيَانِهِمْ
 لَأُؤْمِيتُ وَ أَنْ أُدَلَّ عَلَيْهِمْ لَدَلَلْتُ وَ لَكِنِّي وَ اللَّهُ فِي
 أُمُورِهِمْ قَدْ تَكْرَّمْتُ وَ كُلَّ ذَلِكَ لَا يَرْضَى اللَّهُ مِنِّي
 إِلَّا أَنْ أُبَلِّغَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيَّ ثُمَّ تَلَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ
 سَلَّمَ ﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
 - فِي عَلِيٍّ - وَ إِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَ اللَّهُ
 يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ﴾ .

فَاعْلَمُوا مَعَاشِرَ النَّاسِ: أَنَّ اللَّهَ قَدْ نَصَبَهُ لَكُمْ
 وِلياً وَ إِمَاماً مُفْتَرَضَةً طَاعَتُهُ عَلَى الْمُهَاجِرِينَ وَ
 الْأَنْصَارِ وَ عَلَى التَّابِعِينَ بِإِحْسَانٍ وَ عَلَى الْبَادِي وَ
 الْحَاضِرِ وَ عَلَى الْأَعْجَمِيِّ وَ الْعَرَبِيِّ وَ الْحُرِّ وَ
 الْمَمْلُوكِ وَ الصَّغِيرِ وَ الْكَبِيرِ وَ عَلَى الْأَبْيَضِ وَ الْأَسْوَدِ
 وَ عَلَى كُلِّ مَوْحِدٍ مَاضٍ حُكْمُهُ جَائِزٌ قَوْلُهُ نَافِذٌ أَمْرُهُ
 مَلْعُونٌ مَنْ خَالَفَهُ مَرْحُومٌ مَنْ تَبِعَهُ وَ مَنْ

پیامبر را اذیت می کنند و می گویند او گوش (اذن) است، بگو گوش است و [آنچه که این گوش می شنود] برای شما خیر است - برخلاف آنانی که گمان می کنند او گوش است [و خیری ندارد] - به خدا ایمان می آورد و مؤمنین را تصدیق می کند» و اگر بخواهم گویندگان این نسبت (اُذُن) را نام ببرم، می توانم و اگر بخواهم به آنها اشاره کنم، و اگر بخواهم با علایم آنها را معرفی کنم می توانم؛ ولی به خدا سوگند، من در مورد آنها با بزرگواری، رفتار کرده‌ام. علی رغم تمام این [مصایب و سختیهایی که متحمل شده‌ام] خداوند از من راضی نخواهد شد تا اینکه آنچه را در حق علی بر من نازل کرده، ابلاغ کنم.

سپس حضرت این آیه را تلاوت فرمود: «ای پیامبر، آنچه از جانب پروردگارت (در مورد علی) بر تو نازل شده ابلاغ کن؛ که اگر چنین نکنی، رسالت او را نرسانده‌ای و خداوند تو را از [شر] مردم حفظ می کند».

ای مردم، آگاه باشید، که خداوند او (علی) را برای شما ولیّ (صاحب اختیار) و امام قرار داده که اطاعتش بر مهاجرین و انصار، بر پیروی کنندگان از آنان در نیکیها و بر روستایی و شهری، بر عجمی و عربی، بر آزاد و بنده، بر بزرگ و کوچک، بر سفید و سیاه و بر هر یکتاپرستی واجب است. حکم او و کلامش مورد عمل و امرش نافذ است. هر کس با او مخالفت کند ملعون است و هر کس از او پیروی نماید، مورد رحمت الهی است. کسی که او را تصدیق نماید

يُزْهِقُ الْبَاطِلَ وَ يَنْهَى عَنْهُ وَ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ
لَائِمٌ ثُمَّ إِنَّهُ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ الَّذِي فَدَى
رَسُولَ اللَّهِ ص بِنَفْسِهِ وَ الَّذِي كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
لَا أَحَدٌ يَعْبُدُ اللَّهَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ مِنَ الرِّجَالِ
غَيْرُهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: فَضَّلُوهُ فَقَدْ فَضَّلَهُ اللَّهُ وَ اقْبَلُوهُ
فَقَدْ نَصَبَهُ اللَّهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُ إِمَامٌ مِنَ اللَّهِ وَ لَنْ يُتُوبَ
اللَّهُ عَلَى أَحَدٍ أَنْكَرَ وَ لَأَيْتَهُ وَ لَنْ يَغْفِرَ لَهُ حَتْمًا عَلَى
اللَّهِ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ بِمَنْ خَالَفَ أَمْرَهُ فِيهِ وَ أَنْ يُعَذِّبَهُ
عَذَابًا نُكْرًا أَبَدَ الْأَبَدِ وَ دَهْرَ الدُّهُورِ فَاحْذَرُوا أَنْ
تُخَالِفُوا فَتَصِلُوا ﴿نَارًا وَ قُودَهَا النَّاسُ وَ الْحِجَارَةُ
أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾.

أَيُّهَا النَّاسُ: بِي وَ اللَّهِ بَشَرُ الْأَوَّلُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
الْمُرْسَلِينَ وَ أَنَا خَاتَمُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ وَ الْحُجَّةُ
عَلَى جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِينَ فَمَنْ شَكَّ فِي ذَلِكَ فَهُوَ كَافِرٌ كُفْرُ
الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى

باطل را از بین می‌برد و از آن نهی می‌کند و سرزنش [هیچ] سرزنش کننده‌ای مانع [فعالت] او در راه خدا نمی‌شود.

او (علی) اول کسی است که به خدا و رسولش ایمان آورد و جانش را فدای رسول خدا کرد. او با پیامبر خدا بود، در حالی که هیچ مرد دیگری جز او همراه رسول خدا، خدا را عبادت نمی‌کرد.

ای مردم، او را برتر بدانید؛ زیرا خداوند او را برتری داده است و او را [به عنوان امام] قبول کنید؛ زیرا خداوند او را [به امامت] منصوب فرموده است.

ای مردم، او از طرف خدا امام است و خداوند، هرگز توبه منکر ولایت او را نمی‌پذیرد و او را نمی‌بخشد. بر خداوند حتم است که چنین کند با کسی که در مورد او (علی) مخالفت امرش را نماید، و او را عذابی سخت تا ابد و آخر روزگار معذب نماید. پس بر حذر باشید از اینکه با او مخالفت کنید؛ زیرا گرفتار آتشی می‌شوید که هیزمش، مردم و سنگها هستند و برای کافران آماده شده است.

ای مردم، به خدا سوگند، پیامبران و رسولان پیشین به من بشارت داده‌اند و من خاتم پیامبران و رسولان و حجت بر همه مخلوقات از اهل آسمانها و زمینها هستم. پس هر کس در این مطالب شک کند، کافر است همچون کفر جاهلیت نخستین

وَمَنْ شَكَّ فِي شَيْءٍ مِنْ قَوْلِي هَذَا فَقَدْ شَكَّ فِي
الْكُلِّ مِنْهُ وَالشَّاكُّ فِي ذَلِكَ فَلَهُ النَّارُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: حَبَانِي اللَّهُ بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ مَنَّا
مِنْهُ عَلَيَّ وَإِحْسَانًا مِنْهُ إِلَيَّ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ
مِنِّي أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ عَلَيَّ كُلِّ حَالٍ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: فَضُّلُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ أَفْضَلُ النَّاسِ
بِعَدِي مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى.

بِنَا أَنْزَلَ اللَّهُ الرِّزْقَ وَ بَقِيَ الْخَلْقُ مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ
مَغْضُوبٌ مَغْضُوبٌ مَنْ رَدَّ قَوْلِي هَذَا وَ لَمْ يُوَافِقْهُ.

إِلَّا أَنْ جِبْرَائِيلَ خَبَّرَنِي عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بِذَلِكَ وَ
يَقُولُ: «مَنْ عَادَى عَلِيًّا وَ لَمْ يَتَوَلَّهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَتِي وَ

غَضَبِي» فَاتَنْظُرْ نَفْسُ مَا قَدَّمْتَ لِغَدٍ وَ اتَّقُوا اللَّهَ» أَنْ
تُخَالِفُوهُ «فَتَزَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا

تَعْمَلُونَ».

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُ جَنْبُ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ فِي

كِتَابِهِ: «يَا حَسْرَتِي عَلَيَّ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ».

و هر کس در پاره‌ای از سخنان من شک کند، همانا در همه آن شک کرده است و چنین شک‌کننده‌ای در آتش است.

ای مردم، خداوند با این فضیلت بر من منت نهاده و احسان کرده است و هیچ خدایی جز او نیست. حمد و سپاس من تا ابدیت و تا آخر روزگار و در هر سال مخصوص آن اوست.

ای مردم، علی را برتری دهید؛ زیرا او بعد از من، برترین مردم از بین زنان و مردان است. خداوند به سبب ما روزی را نازل می‌کند و [به برکت ما] همه خلق بقا می‌یابند. ملعون است، ملعون؛ مورد غضب است مورد غضب؛ کسی که این گفتار مرا رد کند و با آن موافق نباشد. آگاه باشید که جبریل از جانب خداوند، این خبر را برای من آورده و می‌گوید: «هر کس با علی دشمنی کند و او را دوست ندارد، لعنت و غضب من بر او باد». پس هر کس باید ببیند برای فردا (قیامت) چه پیش فرستاده است. از خدا بترسید که با علی مخالفت کنید؛ زیرا بعد از ثبات قدم، دچار لغزش می‌شوید، خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

ای مردم، او (علی) **جنب‌الله** است که در کتاب خدا آمده، آنجا که فرموده: «آنگاه هر نفسی فریاد و احسرتا بر آورد و گوید ای وای بر من، درباره **جنب‌الله** تفریط و کوتاهی کردم».

مَعَاشِرَ النَّاسِ: تَدَبَّرُوا الْقُرْآنَ وَ أَفْهَمُوا آيَاتِهِ
 وَ انظُرُوا إِلَى مُحْكَمَاتِهِ وَ لَا تَتَّبِعُوا مُتَشَابِهَهُ فَوَ اللَّهُ
 لَنْ يُبَيِّنَ لَكُمْ زَوَاجِرَهُ وَ لَا يُوضِّحُ لَكُمْ تَفْسِيرَهُ إِلَّا
 الَّذِي أَنَا آخِذٌ بِيَدِهِ وَ مُصْعِدُهُ إِلَيَّ - وَ شَائِلٌ بَعْضَهُ
 - وَ مُعَلِّمُكُمْ أَنَّ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ وَ هُوَ
 عَلِيٌّ بِنُ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَ وَصِيِّ وَ مَوْلَاةُ مِنَ اللَّهِ
 عَزَّ وَ جَلَّ أَنْزَلَهَا عَلَيَّ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ عَلِيًّا وَ الطَّيِّبِينَ مِنْ وُلْدِي
 هُمُ الثَّقَلُ الْأَصْغَرُ وَ الْقُرْآنُ هُوَ الثَّقَلُ الْأَكْبَرُ وَ كُلُّ
 وَاحِدٍ مُنْبِيٌّ عَنِ صَاحِبِهِ وَ مُوَافِقٌ لَهُ لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى
 يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ. أَلَا إِنَّهُمْ أَمَنَاءُ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ وَ
 حُكْمَاؤُهُ فِي أَرْضِهِ أَلَا وَ قَدْ أَدَّيْتُ أَلَا وَ قَدْ بَلَّغْتُ أَلَا وَ
 قَدْ أَسْمَعْتُ أَلَا وَ قَدْ أَوْضَحْتُ أَلَا وَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ
 قَالَ وَ أَنَا قُلْتُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَلَا إِنَّهُ لَيْسَ أَمِيرُ
 الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أَخِي هَذَا وَ لَا تَحِلُّ إِمْرَةُ الْمُؤْمِنِينَ
 بَعْدِي لِأَحَدٍ غَيْرِهِ، ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى عَضُدِهِ فَرَفَعَهُ وَ

ای مردم، در قرآن تدبر کنید و آیات آن را بفهمید و به آیات محکمش بنگرید و از آیات متشابه آن پیروی نکنید. به خدا سوگند، زواجر (آیات بازدارنده) آن را برای شما بیان نمی‌کند و تفسیرش را روشن نمی‌سازد، مگر این کسی که من دست او را گرفته‌ام و به سوی خود بالا می‌برم و بازویش را گرفته‌ام و به شما اعلام می‌کنم: هر کس من مولا و صاحب اختیار اویم، این علی مولا و صاحب اختیار اوست و او علی بن ابی طالب، برادر و جانشین من است و ولایت و دوستیش از جانب خداوند عزوجل است که بر من نازل کرده است.

ای مردم، علی و فرزندان پاکم از نسل او، ثقل اصغرند و قرآن ثقل اکبر است. هر یک از این دو از دیگری خبر می‌دهد و با آن موافق است. آنها از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا بر سر حوض کوثر بر من وارد شوند. بدانید که حقیقتاً آنان (آل محمد) امنای خداوند بین مردم و حاکمان او در زمین هستند. آگاه باشید که من [رسالتم را] ادا نمودم، بدانید که من ابلاغ کردم، آگاه باشید که من به گوشه‌ایتان رساندم، بدانید که من واضح و روشن نمودم، آگاه باشید که خداوند فرموده و من نیز از جانب خداوند عزوجل می‌گویم: که امیرالمؤمنین جز این برادرم (علی) کس دیگری نیست. بدانید که بعد از من امیرالمؤمنین بودن، برای احدی جز او حلال نیست.

سپس دست به بازوی علی زد و آن را گرفت و

صَدَقَهُ فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَ لِمَنْ سَمِعَ مِنْهُ وَ أَطَاعَ
لَهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُ آخِرُ مَقَامٍ أَقْوَمُهُ فِي هَذَا
الْمَشْهَدِ فَاسْمَعُوا وَ أَطِيعُوا وَ انْقَادُوا لِأَمْرِ رَبِّكُمْ فَإِنَّ
اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ هُوَ وَ لِيُكْمُ وَ إِلَهُكُمْ ثُمَّ مِنْ دُونِهِ
رَسُولُكُمْ مُحَمَّدٌ وَ لِيُكْمُ وَ الْقَائِمُ الْمُخَاطَبُ لَكُمْ ثُمَّ
مِنْ بَعْدِي عَلِيٌّ وَ لِيُكْمُ وَ إِمَامُكُمْ بِأَمْرِ اللَّهِ رَبِّكُمْ ثُمَّ
الْإِمَامَةُ فِي ذُرِّيَّتِي مِنْ وَوَلَدِهِ إِلَى يَوْمِ تَلْقَوْنَ اللَّهَ
عَزَّ اسْمُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَلَالَ إِلَّا مَا أَحَلَّهُ اللَّهُ وَ لَا حَرَامَ
إِلَّا مَا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَرَّفَنِي اللَّهُ الْحَلَالَ وَ الْحَرَامَ وَ أَنَا
أَفْضَيْتُ بِمَا عَلَّمَنِي رَبِّي مِنْ كِتَابِهِ وَ حَلَالِهِ وَ حَرَامِهِ
إِلَيْهِ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَ قَدْ أَحْصَاهُ اللَّهُ
فِيَّ وَ كُلِّ عِلْمٍ عِلْمْتُهُ فَقَدْ أَحْصَيْتُهُ فِي إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ
مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَ قَدْ عَلَّمْتُهُ عَلِيًّا وَ هُوَ الْإِمَامُ الْمُبِينُ.
مَعَاشِرَ النَّاسِ: لَا تَضِلُّوا عَنْهُ وَ لَا تَنْفَرُوا مِنْهُ وَ
لَا تَسْتَنْكِفُوا مِنْ وَوَلَايَتِهِ فَهُوَ الَّذِي يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَ
يَعْمَلُ بِهِ وَ

و آنکه از او امر شنوی داشته باشد و اطاعتش کند، مورد
آمزش و غفران خدا قرار می‌گیرد.

ای مردم، این آخرین باریست که در چنین
اجتماعی بپا می‌ایستم. پس بشنوید و اطاعت کنید و در
مقابل امر پروردگارتان سر تسلیم فرود آورید؛ چرا که
خداوند عزوجل، صاحب اختیار و معبود شماست و بعد از
خداوند، رسول شما محمد که به پایداری استاده و شما را
مخاطب قرار داده، ولی شماست و بعد از من، علی صاحب
اختیار و امام شما به امر خداوند است و بعد از او، امامت در
نسل من از فرزندان اوست تا روزی که خدا و رسولش را
ملاقات خواهید کرد.

حلالی نیست، مگر آنچه را که خدا حلال کرده و
حرامی نیست، مگر آنچه خدا حرام کرده است. خداوند
حلال و حرامش را به من آموخته است و به آنچه خداوند از
کتابش و حلال و حرامش به من آموخته، او (علی) را آگاه
کردم.

ای مردم، هیچ علمی نیست، مگر آنکه خداوند آن
را در من جمع کرده است. و هر علمی را که آموخته‌ام، در
امام‌المتقین جمع نموده‌ام و هیچ علمی نیست، مگر آنکه آن
را به علی تعلیم دادم. او همان امام مبین است.

ای مردم، از او (علی) به سوی دیگری گمراه نشوید
و از او روی بر مگردانید و از ولایت او سرباز نزنید. او کسی
است که به حق هدایت می‌کند و به آن عمل می‌نماید و

يُزْهِقُ الْبَاطِلَ وَ يَنْهَى عَنْهُ وَ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ
لَائِمٌ ثُمَّ إِنَّهُ أَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ الَّذِي قَدَى
رَسُولَ اللَّهِ ص بِنَفْسِهِ وَ الَّذِي كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
لَا أَحَدَ يَعْبُدُ اللَّهَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ مِنْ الرِّجَالِ
غَيْرُهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: فَضَّلُوهُ فَقَدْ فَضَّلَهُ اللَّهُ وَ اقْبَلُوهُ
فَقَدْ نَصَبَهُ اللَّهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُ إِمَامٌ مِنَ اللَّهِ وَ لَنْ يُتُوبَ
اللَّهُ عَلَى أَحَدٍ أَنْكَرَ وَ لَأَيْتَهُ وَ لَنْ يَغْفِرَ لَهُ حَتْمًا عَلَى
اللَّهِ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ بِمَنْ خَالَفَ أَمْرَهُ فِيهِ وَ أَنْ يُعَذِّبَهُ
عَذَابًا نَكْرًا أَبَدَ الأَبَدِ وَ دَهْرَ الدُّهُورِ فَاحْذَرُوا أَنْ
تُخَالِفُوا فَتَصِلُوا «نَارًا وَ قُودَهَا النَّاسُ وَ الْحِجَارَةُ
أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ».

أَيُّهَا النَّاسُ: بِي وَ اللَّهِ بَشَّرَ الأَوَّلُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ
المُرْسَلِينَ وَ أَنَا خَاتَمُ الأنبياءِ وَ المُرْسَلِينَ وَ الْحُجَّةُ
عَلَى جَمِيعِ المَخْلُوقِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ
الأَرْضِينَ فَمَنْ شَكَّ فِي ذَلِكَ فَهُوَ كَافِرٌ كُفْرَ
الْجَاهِلِيَّةِ الأُولَى

باطل را از بین می‌برد و از آن نهی می‌کند و سرزنش [هیچ] سرزنش‌کننده‌ای مانع [فعالیت] او در راه خدا نمی‌شود.

او (علی) اول کسی است که به خدا و رسولش ایمان آورد و جانش را فدای رسول خدا کرد. او با پیامبر خدا بود، در حالی که هیچ مرد دیگری جز او همراه رسول خدا، خدا را عبادت نمی‌کرد.

ای مردم، او را برتر بدانید؛ زیرا خداوند او را برتری داده است و او را [به عنوان امام] قبول کنید؛ زیرا خداوند او را [به امامت] منصوب فرموده است.

ای مردم، او از طرف خدا امام است و خداوند، هرگز توبه منکر ولایت او را نمی‌پذیرد و او را نمی‌بخشد. بر خداوند حتم است که چنین کند با کسی که در مورد او (علی) مخالفت امرش را نماید، و او را عذابی سخت تا ابد و آخر روزگار معذب نماید. پس بر حذر باشید از اینکه با او مخالفت کنید؛ زیرا گرفتار آتشی می‌شوید که هیزمش، مردم و سنگها هستند و برای کافران آماده شده است.

ای مردم، به خدا سوگند، پیامبران و رسولان پیشین به من بشارت داده‌اند و من خاتم پیامبران و رسولان و حجت بر همه مخلوقات از اهل آسمانها و زمینها هستم. پس هر کس در این مطالب شک کند، کافر است همچون کفر جاهلیت نخستین

وَمَنْ شَكَّ فِي شَيْءٍ مِنْ قَوْلِي هَذَا فَقَدْ شَكَّ فِي
الْكُلِّ مِنْهُ وَالشَّاكُّ فِي ذَلِكَ فَلَهُ النَّارُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: حَبَانِي اللَّهَ بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ مَنًّا
مِنْهُ عَلَيَّ وَإِحْسَانًا مِنْهُ إِلَيَّ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ
مِنِّي أَبَدَ الْأَبْدِينَ وَ دَهْرَ الدَّاهِرِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ.
مَعَاشِرَ النَّاسِ: فَضُّلُوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ أَفْضَلُ النَّاسِ
بَعْدِي مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى.

بِنَا أَنْزَلَ اللَّهُ الرِّزْقَ وَ بَقِيَ الْخَلْقُ مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ
مَغْضُوبٌ مَغْضُوبٌ مَنْ رَدَّ قَوْلِي هَذَا وَ لَمْ يُوَافِقْهُ.
إِلَّا أَنَّ جَبْرَائِيلَ خَبَّرَنِي عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بِذَلِكَ وَ
يَقُولُ: «مَنْ عَادَى عَلِيًّا وَ لَمْ يَتَوَلَّهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَتِي وَ
غَضَبِي» فَاتَنْظُرْ نَفْسُ مَا قَدَّمْتَ لِغَدٍ وَ اتَّقُوا اللَّهَ ﴿أَنْ
تُخَالِفُوهُ﴾ فَتَزَلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿﴾.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُ جَنَّبُ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ فِي
كِتَابِهِ: «يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنبِ اللَّهِ ﴿﴾».

و هر کس در پاره‌ای از سخنان من شک کند، همانا در همه آن شک کرده است و چنین شک‌کننده‌ای در آتش است.

ای مردم، خداوند با این فضیلت بر من منت نهاده و احسان کرده است و هیچ خدایی جز او نیست. حمد و سپاس من تا ابدیت و تا آخر روزگار و در هر سال مخصوص آن اوست.

ای مردم، علی را برتری دهید؛ زیرا او بعد از من، برترین مردم از بین زنان و مردان است. خداوند به سبب ما روزی را نازل می‌کند و [به برکت ما] همه خلق بقا می‌یابند. ملعون است، ملعون؛ مورد غضب است مورد غضب؛ کسی که این گفتار مرا رد کند و با آن موافق نباشد. آگاه باشید که جبریل از جانب خداوند، این خبر را برای من آورده و می‌گوید: «هر کس با علی دشمنی کند و او را دوست ندارد، لعنت و غضب من بر او باد». پس هر کس باید ببیند برای فردا (قیامت) چه پیش فرستاده است. از خدا بترسید که با علی مخالفت کنید؛ زیرا بعد از ثبات قدم، دچار لغزش می‌شوید، خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است.

ای مردم، او (علی) جنب‌الله است که در کتاب خدا آمده، آنجا که فرموده: «آنگاه هر نفسی فریاد و احسرتا بر آورد و گوید ای وای بر من، درباره جنب‌الله تفریط و کوتاهی کردم».

مَعَاشِرَ النَّاسِ: تَدَبَّرُوا الْقُرْآنَ وَ أَفْهَمُوا آيَاتِهِ
 وَ انظُرُوا إِلَى مُحْكَمَاتِهِ وَ لَا تَتَّبِعُوا مُتَشَابِهَهُ فَوَ اللَّهُ
 لَنْ يُبَيِّنَ لَكُمْ زَوَاجِرَهُ وَ لَا يُوضِّحُ لَكُمْ تَفْسِيرَهُ إِلَّا
 الَّذِي أَنَا آخِذٌ بِيَدِهِ وَ مُضْعِدُهُ إِلَيَّ - وَ سَائِلُ بَعْضِهِ
 - وَ مُعَلِّمُكُمْ أَنَّ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلِيٌّ مَوْلَاهُ وَ هُوَ
 عَلِيٌّ بِنُ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَ وَصِيِّ وَ مَوْلَاآتُهُ مِنَ اللَّهِ
 عَزَّ وَ جَلَّ أَنْزَلَهَا عَلَيَّ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ عَلِيًّا وَ الطَّيِّبِينَ مِنْ وُلْدِي
 هُمُ الثَّقَلُ الْأَصْغَرُ وَ الْقُرْآنُ هُوَ الثَّقَلُ الْأَكْبَرُ وَ كُلُّ
 وَاحِدٍ مُنْبِيٌّ عَنِ صَاحِبِهِ وَ مُوَافِقٌ لَهُ لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى
 يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ. أَلَا إِنَّهُمْ أَمَنَاءُ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ وَ
 حُكْمَاؤُهُ فِي أَرْضِهِ أَلَا وَ قَدْ آدَيْتُ أَلَا وَ قَدْ بَلَّغْتُ أَلَا وَ
 قَدْ أَسْمَعْتُ أَلَا وَ قَدْ أَوْضَحْتُ أَلَا وَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ
 قَالَ وَ أَنَا قُلْتُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ أَلَا إِنَّهُ لَيْسَ أَمِيرُ
 الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أَخِي هَذَا وَ لَا تَحِلُّ إِمْرَةُ الْمُؤْمِنِينَ
 بَعْدِي لِأَحَدٍ غَيْرِهِ، ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى عَضُدِهِ فَرَفَعَهُ وَ

ای مردم، در قرآن تدبر کنید و آیات آن را بفهمید و به آیات محکمش بنگرید و از آیات متشابه آن پیروی نکنید. به خدا سوگند، زواجر (آیات بازدارنده) آن را برای شما بیان نمی‌کند و تفسیرش را روشن نمی‌سازد، مگر این کسی که من دست او را گرفته‌ام و به سوی خود بالا می‌برم و بازویش را گرفته‌ام و به شما اعلام می‌کنم: هر کس من مولا و صاحب اختیار اویم، این علی مولا و صاحب اختیار اوست و او علی بن ابی طالب، برادر و جانشین من است و ولایت و دوستیش از جانب خداوند عزوجل است که بر من نازل کرده است.

ای مردم، علی و فرزندان پاکم از نسل او، ثقل اصغرند و قرآن ثقل اکبر است. هر یک از این دو از دیگری خبر می‌دهد و با آن موافق است. آنها از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا بر سر حوض کوثر بر من وارد شوند. بدانید که حقیقتاً آنان (آل محمد) امنای خداوند بین مردم و حاکمان او در زمین هستند. آگاه باشید که من [رسالتم را] ادا نمودم، بدانید که من ابلاغ کردم، آگاه باشید که من به گوشه‌ایتان رساندم، بدانید که من واضح و روشن نمودم، آگاه باشید که خداوند فرموده و من نیز از جانب خداوند عزوجل می‌گویم: که امیرالمؤمنین جز این برادرم (علی) کس دیگری نیست. بدانید که بعد از من امیرالمؤمنین بودن، برای احدی جز او حلال نیست.

سپس دست به بازوی علی زد و آن را گرفت و

كان منذ أول ما صعد رسول الله، صلى الله عليه وآله،
شال علياً حتى صارت رجله مع ركبة رسول الله
، صلى الله عليه وآله،. ثم قال:

مَعَاشِرَ النَّاسِ: هَذَا عَلِيٌّ أَخِي وَوَصِيِّي وَ
وَأَعِي عِلْمِي وَخَلِيفَتِي عَلَى أُمَّتِي وَ عَلَى تَفْسِيرِ
كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ الدَّاعِي إِلَيْهِ وَ الْعَامِلُ بِمَا
يَرْضَاهُ وَ الْمُحَارِبُ لِأَعْدَائِهِ وَ الْمُوَالِي عَلَى طَاعَتِهِ وَ
النَّاهِي عَنِ مَعْصِيَتِهِ خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ وَ أَمِيرُ
الْمُؤْمِنِينَ وَ الْإِمَامُ الْهَادِي وَ قَاتِلُ النَّاكِثِينَ وَ
الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ بِأَمْرِ اللَّهِ أَقُولُ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ
لَدَيَّ بِأَمْرِ رَبِّي. أَقُولُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ
عَادَاهُ وَ الْعَنْ مَنْ أَنْكَرَهُ وَ اغْضَبْ عَلَى مَنْ جَحَدَ
حَقَّهُ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ عَلَيَّ أَنَّ الْإِمَامَةَ لِعَلِيِّ وَ لِيَّكَ
عِنْدَ تَبْيَانِي ذَلِكَ عَلَيْهِمْ وَ نَضَبِي إِيَّاهُ بِمَا أَكْمَلْتَ
لِعِبَادِكَ مِنْ دِينِهِمْ وَ أَتَمَمْتَ عَلَيْهِمْ نِعْمَتَكَ

بلند کرد و از زمانی که رسول خدا، صلی الله علیه و آله، بر فراز منبر رفت، علی یک پله پایین تر از آن حضرت ایستاده بود. پس دستش را به طرف صورت رسول خدا، صلی الله علیه و آله، گشود و پیامبر، علی (ع) را بلند کرد؛ به حدی که پاهای علی (ع) به سر زانوی رسول خدا، صلی الله علیه و آله، رسید. سپس فرمود:

ای مردم، این علی برادر، وصی، نگاهدارنده منم. جانشین من است در امتم. او جانشین من در تفسیر کتاب خداوند عزوجل و دعوت کننده به آن و عمل کننده است به آنچه خدا را راضی می کند. او جنگ کننده با دشمنان خدا و دوستی کننده بر طاعت خدا و نهی کننده از معصیت اوست. او به امر خدا، خلیفه رسول خدا، امیر المؤمنین، پیشوای هدایت کننده، کشنده ناکشین (بیعت شکنان)، قاسطین (ظالمین) و مارقین (بیرون روندگان از راه حق) است. می گویم: «سخن در پیشگاه من به امر پروردگارم تغییر نمی کند»، می گویم: «خداوندا دوست مدار هر کس علی را دوست بدارد و دشمن بدار هر کس علی را دشمن بدارد و لعنت کن هر کس علی را انکار کند و غضب نما بر هر کس که حق علی را انکار نماید. خداوندا، تو بر من نازل کردی که امامت از آن علی، ولی توست؛ هنگامی که من این موضوع (امامت علی) را تبیین می نمودم و او را منصوب [به این مقام] می کردم [مقامی که] به سبب آن دین بندگان را کامل کردی و نعمت را بر آنها تمام نمودی و

وَرَضِيَتْ لَهُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَقُلْتُ: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ
الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ﴾. اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي قَدْ بَلَغْتُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّمَا أَكْمَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ دِينَكُمْ

بِإِمَامَتِهِ فَمَنْ لَمْ يَأْتَمْ بِهِ وَبِمَنْ يَقُومُ مَقَامَهُ مِنْ وُلْدِي

مِنْ صُلْبِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالْعَرْضِ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَ

جَلَّ فَ ﴿أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ

خَالِدُونَ﴾ ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ﴾

مَعَاشِرَ النَّاسِ: هَذَا عَلَيَّ أَنْصَرُّكُمْ لِي وَأَحَقُّكُمْ بِي

وَأَقْرَبُكُمْ إِلَيَّ وَأَعَزُّكُمْ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَأَنَا

عَنْهُ رَاضِيَانِ وَمَا نَزَلَتْ آيَةٌ رَضِيَ إِلَافِيهِ وَمَا

خَاطَبَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بَدَأَ بِهِ وَلَا نَزَلَتْ آيَةٌ

مَدْحٍ فِي الْقُرْآنِ إِلَّا فِيهِ وَلَا شَهِدَ اللَّهُ بِالْجَنَّةِ فِي ﴿هَلْ

أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ...﴾ إِلَّا لَهُ وَلَا أَنْزَلَهَا فِي سِوَاهُ وَلَا

مَدَحَ بِهَا غَيْرَهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: هُوَ نَاصِرُ دِينِ اللَّهِ وَالْمُجَادِلُ

اسلام را به عنوان دین برای آنها پسندیدی و فرمودی: «و هر کس دینی غیر از اسلام انتخاب کند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد و در آخرت از زیانکاران خواهد بود.» پروردگارا، تو را شاهد می‌گیرم و گواهی تو کافی است که من تبلیغ نمودم.

ای مردم، خداوند دین شما را با امامت او کامل نمود؛ پس کسانی که به او و به جانشینانش که فرزندان من و از نسل او هستند تا روز قیامت و روز رفتن به پیشگاه خداوند، عزوجل، اقتدا ننمایند، اعمالشان در دنیا و آخرت از بین رفته و در آتش، جاودان خواهند بود. عذاب آنان کاستی نمی‌یابد و آنها را مهلت می‌دهند.

ای مردم، این علی است که یاری کننده‌ترین شما نسبت به من و سزاوارترین شما به [خلافت] من و نزدیکترین شما به سوی من و عزیزترین شما نزد من است. خداوند عزوجل و من از او راضی هستیم. هیچ آیه رضایتی در قرآن نازل نشده است، مگر درباره او و هیچگاه خداوند مؤمنین را مورد خطاب قرار نداده، مگر آنکه ابتدا او مخاطب بوده است و هیچ آیه مدحی در قرآن نیست، مگر اینکه درباره او نازل شده است و خداوند در سوره «هل اتی علی الانسان...» شهادت به [ورود به] بهشت نداده، مگر برای او و این سوره را درباره غیر او نازل نکرده و با این سوره جز او را مدح نفرموده است.

ای مردم، او یاری دهنده دین خدا و دفاع کننده از

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَهُوَ التَّقِيُّ النَّقِيُّ وَالْهَادِي
الْمَهْدِيُّ. نَبِيِّكُمْ خَيْرُ نَبِيِّ وَوَصِيِّكُمْ خَيْرُ وَصِيٍّ وَ
بَنُوهُ خَيْرُ الْأَوْصِيَاءِ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: ذُرِّيَّةُ كُلِّ نَبِيٍّ مِنْ صُلْبِهِ وَ
ذُرِّيَّتِي مِنْ صُلبِ عَلِيِّ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ إِبْلِيسَ أَخْرَجَ آدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ
بِالْحَسَدِ فَلَا تَحْسُدُوهُ فَتَحْبِطَ أَعْمَالُكُمْ وَتَزِلَّ أَقْدَامُكُمْ
فَإِنَّ آدَمَ أَهْبَطَ إِلَى الْأَرْضِ بِخَطِيئَةٍ وَاحِدَةٍ وَهُوَ
صَفْوَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَكَيْفَ بِكُمْ وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ وَمِنْكُمْ
أَعْدَاءُ اللَّهِ. أَلَا إِنَّهُ لَا يُبْغِضُ عَلِيًّا إِلَّا شَقِيٌّ وَلَا يَتَوَالَى
عَلِيًّا إِلَّا تَقِيٌّ وَلَا يُؤْمِنُ بِهِ إِلَّا مُؤْمِنٌ مُخْلِصٌ فِي عَلِيٍّ
وَاللَّهِ نَزَلَتْ سُورَةُ الْعَصْرِ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ؛
وَ الْعَصْرِ * إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا
وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ تَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ .»

مَعَاشِرَ النَّاسِ: قَدْ أَشْهَدْتُ اللَّهَ وَ بَلَّغْتُكُمْ
رِسَالَتِي «وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ»

رسول خدا است. او با تقوا، پاکیزه، هدایت کننده و هدایت شده است. پیامبرتان، بهترین پیامبر و وصیتان بهترین وصی و فرزندان او بهترین اوصیا هستند.

ای مردم، فرزندان هر پیامبری از صلب خود اوست؛ و فرزندان من از صلب علی است [که او جان و نفس من است].

ای مردم، شیطان، آدم را به سبب حسد از بهشت بیرون کرد. پس به علی حسد نورزید که اعمالتان نابود می شود و قدمهایتان می لغزد. همانا آدم به خاطر یک گناه [از بهشت] به زمین فرستاده شد؛ در حالی که انتخاب شده خداوند عزوجل بود. پس شما چگونه خواهید بود در حالی که شما یبید و بعضی از شما دشمنان خدایید. بدانید که با علی دشمنی نمی کند، مگر شقی و با علی دوستی نمی کند، مگر با تقوی، و به او ایمان نمی آورد، مگر مؤمن مخلص. به خدا سوگند، درباره علی نازل شده است سوره عصر: «به نام خداوند بخشنده مهربان * سوگند به عصر * انسان در زیان و ضرر است * مگر کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند و به حق و صبر یکدیگر را سفارش کردند».

ای مردم، من خدا را شاهد گرفتم و رسالتم را به شما ابلاغ کردم و بر عهده رسول جز ابلاغ واضح و روشن چیزی نیست.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: «اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَ لَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ».

مَعَاشِرَ النَّاسِ: «آمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ النُّورِ الَّذِي أَنْزَلَ مَعَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وَجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا».

مَعَاشِرَ النَّاسِ: النُّورُ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِيَّ مَسْلُوكٌ ثُمَّ فِي عَلِيٍّ ثُمَّ فِي النَّسْلِ مِنْهُ إِلَى الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ الَّذِي يَأْخُذُ بِحَقِّ اللَّهِ وَ بِكُلِّ حَقٍّ هُوَ لَنَا لِأَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ قَدْ جَعَلَنَا حُجَّةً عَلَى الْمُقْصِرِينَ وَ الْمُعَانِدِينَ وَ الْمُخَالَفِينَ وَ الْخَائِنِينَ وَ الْأَثِمِينَ وَ الظَّالِمِينَ وَ الْغَاصِبِينَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: أَنْذِرُكُمْ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ قَدْ خَلْتُ مِنْ قَبْلِي الرُّسُلُ أَفَانُ مِتُّ أَوْ قُتِلْتُ «انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَ سَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ» أَلَا وَ إِنَّ عَلِيًّا هُوَ الْمَوْصُوفُ بِالصَّبْرِ وَ الشُّكْرِ ثُمَّ مِنْ بَعْدِهِ وَ لَدِي مِنْ صَلْبِهِ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: لَا تَمُوتُوا عَلَى اللَّهِ إِسْلَامَكُمْ

ای مردم «از خدا بترسید آن طور که باید ترسید و از دنیا نروید مگر آنکه مسلمان باشید».

ای مردم «به خدا و رسولش و به نوری که با او نازل شده ایمان آورید، قبل از آنکه وجوهی را محو نماییم و آن صورتها را به پشت برگردانیم».

ای مردم، نور از جانب خداوند عزوجل در من نهاده شده و سپس در علی بن ابی طالب و بعد در نسل او تا قائم آل محمد مهدی کسی که حق خدا و همه حقوق ما را بازپس می‌گیرد؛ زیرا خداوند عزوجل ما را بر کوتاهی کنندگان، دشمنان، مخالفان، خیانت کنندگان، گناهکاران و غاصبان و ستمگران همه عالم، حجت قرار داده است.

ای مردم، شما را می‌ترسانم و انداز می‌نمایم که من رسول خدا هستم و قبل از من پیامبرانی بوده‌اند. اگر من از دنیا بروم یا کشته شوم، آیا شما [از دین خدا] برمی‌گردید؟ در حالی که هر کس به عقب برگردد [و به دین پشت کند]، ضرری به خدا نمی‌رساند و به زودی خداوند به شکر کنندگان پاداش می‌دهد. آگاه باشید که علی به صبوری و شکرگذاری توصیف شده است و بعد از او، فرزندانم از نسل او چنین‌اند.

ای مردم، با اسلام آوردنتان بر خدا منت نگذارید

فَيَسْخَطُ عَلَيْكُمْ فَيُصِيبُكُمْ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ إِنَّهُ
لِبِالْمِرْضَادِ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِي أُمَّةٌ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ اللَّهَ وَ أَنَا بَرِيئَانِ مِنْهُمْ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُمْ وَ أَنْصَارَهُمْ وَ أَشْيَاعَهُمْ وَ

أَتْبَاعَهُمْ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَ لِبِئْسَ مَثْوَى

الْمُتَكَبِّرِينَ. أَلَا إِنَّهُمْ «أَصْحَابُ الصَّحِيفَةِ»؛ فَلْيَنْظُرُوا

أَحَدَكُمْ فِي صَحِيفَتِهِ.

قال: فذهب على الناس الا شردمة منهم امر

الصحيفة.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنِّي أَدْعُهَا إِمَامَةً وَ وِرَاثَةً فِي

عَقْبِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ قَدْ بَلَغْتُ مَا أُمِرْتُ بِتَبْلِيغِهِ

حُجَّةً عَلَى كُلِّ حَاضِرٍ وَ غَائِبٍ وَ عَلَى كُلِّ أَحَدٍ مِمَّنْ

شَهِدَ أَوْ لَمْ يَشْهَدْ وَ لِدًا أَوْ لَمْ يُولَدْ. فَلْيُبَلِّغِ الْحَاضِرُ

الْغَائِبَ وَ الْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ سَيَجْعَلُونَهَا

مُلْكًا وَ اغْتِصَابًا. أَلَا لَعَنَ اللَّهُ الْغَاصِبِينَ وَ الْمُغْتَصِبِينَ

وَ عِنْدَهَا «سَنَفَرُغُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ» فَ «يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا

که بر شما غضب می‌کند و شما را به عذابی از جانب خودش مبتلا می‌کند، به راستی خداوند در کمین [ستمکاران] است.

ای مردم، به زودی بعد از من، پیشوایانی خواهند بود که [شما را] به سمت آتش دعوت می‌کنند و در روز قیامت یاری نمی‌شوند. ای مردم، خداوند و من از آنان بیزاریم.

ای مردم، آنان و یاران و تابعین و پیروانشان در عمیق‌ترین درجه آتش‌اند و چه بد است جایگاه متکبران. آگاه باشید که آنان اصحاب صحیفه هستند؛ پس هر یک از شما باید در صحیفه‌اش بنگرد.

راوی می‌گوید: [وقتی پیامبر، صلی‌الله‌علیه‌وآله، نام «اصحاب صحیفه» را آورد] جز اندکی از مردم، منظور حضرت را از این کلام نفهمیدند.

ای مردم، من امر خلافت را به عنوان امامت و وراثت در نسل خودم تا روز قیامت به ودیعه می‌سپارم و من رسانیدم، آنچه مأمور به ابلاغش بودم تا حجت باشد بر حاضر و غایب و بر همه کسانی که حضور دارند یا ندارند. به دنیا آمده‌اند یا نیامده‌اند. پس حاضران به غایبان و پدران به فرزندان خود تا روز قیامت برسانند. و به زودی امامت بعد از من را به پادشاهی مبدل می‌کنند. و آن [منصب] را با [ظلم و زور] می‌گیرند. خداوند غاصبین و تعدی‌کنندگان را لعنت کند. «به زودی به حساب شما ای جن و انس رسیدگی خواهیم کرد. شراره‌هایی از آتش و

شُواظٌ مِنْ نَارٍ وَ نُحَاسٌ فَلَا تَتَّصِرَانِ ﴿١﴾

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ «لَمْ يَكُنْ

يَذُرُّكُمْ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ

الطَّيِّبِ وَ مَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ ﴿٢﴾

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّهُ مَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَ اللَّهُ

مُهْلِكُهَا بِتَكْذِيبِهَا وَ كَذَلِكَ يُهْلِكُ الْقُرَى وَ هِيَ

ظَالِمَةٌ كَمَا ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى وَ هَذَا إِمَامُكُمْ وَ وِلِيُّكُمْ وَ

هُوَ مَوَاعِيدُ اللَّهِ وَ اللَّهُ يَصْدُقُ وَ عَدُّهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: قَدْ ضَلَّ قَبْلَكُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ وَ

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ الْأَوَّلِينَ وَ هُوَ مُهْلِكُ الْآخِرِينَ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَمَرَنِي وَ نَهَانِي وَ قَدْ

أَمَرْتُ عَلِيًّا وَ نَهَيْتُهُ فَعَلِمَ الْأَمْرَ وَ النَّهْيَ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَ

جَلَّ فَاسْمَعُوا لِأَمْرِهِ تَسَلَّمُوا وَ أَطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَ

انْتَهَوْا لِتَنْهِيهِ تَرْشُدُوا

مس گذاخته بر سر شما فرود می‌آید و هیچ نصرت و ظفری نمی‌یابید».

ای مردم، خداوند عزوجل شما را به حال خود رها نخواهد کرد تا آنکه ناپاک (خبیث) را از پاک (طیب) جدا کند و خداوند شما را بر غیب آگاه نمی‌کند.

ای مردم، هیچ قریه‌ای نیست، مگر اینکه خداوند اهل آن را به سبب تکذیب [آیات الهی] هلاک خواهد کرد. همچنین اهل قریه‌هایی را که ظالم و ستمگرند، هلاک می‌کند. همان‌گونه که خدای تعالی [در قرآن] ذکر فرموده است.

[ای مردم] این علی امام و ولی شماست و [خلافت] او مواعید الهی است و خداوند به آنچه وعده فرموده، وفا می‌کند.

ای مردم، بیشتر پیشینیان قبل از شما، گمراه شدند و خداوند آنها را هلاک نمود و اوست که آیندگان را هلاک خواهد کرد.

ای مردم، خداوند به من امر و نهی کرده است و من هم به علی امر و نهی کرده‌ام و او امر و نهی پروردگار را می‌داند. پس امر او را گوش دهید تا سلامت بمانید و او را اطاعت کنید تا هدایت شوید و با نهی او باز ایستید تا رشد

وَ صِيرُوا إِلَىٰ مُرَادِهِ وَ لَا تَتَفَرَّقُوا بِكُمْ السُّبُلَ عَنْ
سَبِيلِهِ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: أَنَا صِرَاطُ اللَّهِ الْمُسْتَقِيمِ الَّذِي
أَمَرَكُمْ بِاتِّبَاعِهِ ثُمَّ عَلَيَّ مِنْ بَعْدِي ثُمَّ وَوَلَدِي مِنْ صُلْبِهِ
أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ بِهِ يَعْدِلُونَ ثُمَّ قَرَأَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» إِلَىٰ آخِرِهَا وَ قَالَ فِيَّ
نَزَلَتْ وَ فِيهِمْ نَزَلَتْ وَ لَهُمْ عَمَّتْ وَ إِيَّاهُمْ خَصَّتْ.
«أَوْلِيكَ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ لَنَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَنَا هُمْ
يَحْزَنُونَ». «أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمْ (الْمُفْلِحُونَ)
الْغَالِبُونَ» أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَ عَلِيِّ هُمْ أَهْلُ الشَّقَاقِ
الْعَادُونَ وَ إِخْوَانُ الشَّيَاطِينِ الَّذِينَ «يُوحِي بَعْضُهُمْ
إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا». أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمْ
هُمُ الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَقَالَ
عَزَّ وَ جَلَّ: «لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ
يُؤَادُونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ» إِلَىٰ آخِرِ الْآيَةِ. أَلَا
إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ وَصَفَهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ فَقَالَ:
«الَّذِينَ آمَنُوا وَ لَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ
الْأَمْنُ وَ هُمْ مُهْتَدُونَ». أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

یابید و به سوی مقصد و هدفش حرکت کنید و راههای مختلف، شما را از راهش جدا نکند.

ای مردم، من راه مستقیم خداوندم که شما را به پیروی از آن امر نموده است و بعد از من، علی و سپس فرزندانم از نسل او، پیشوایانی هستند که به حق هدایت می‌کنند و به سبب آن (حق) به عدالت رفتار می‌کنند. سپس حضرت سوره فاتحه را تا آخر قرائت کرد.

و فرمود: این سوره دربارهٔ من و اهل بیتم نازل گردیده است و به طور عموم شامل آنها و به طور خاص تنها دربارهٔ آنان است. ایشان دوستان خداوند که ترسی بر آنان نیست و محزون نمی‌شوند، آگاه باشید که حزب خداوند غالب هستند. آگاه باشید، دشمنان علی، اهل مخالفت و جدایی و اهل بغض و دشمنی و عداوتند و برادران شیاطین‌اند که اباطیل را از روی غرور به یکدیگر القا می‌کنند. آگاه باشید دوستان ایشان (اهل بیت) کسانی هستند که خداوند در کتابش آنان را یاد کرده و فرموده است: «[ای پیامبر] نمی‌یابی قومی را که به خدا و روز قیامت ایمان داشته باشند، و در عین حال با دشمنان خدا و رسول دوستی نمایند...» آگاه باشید دوستان آل محمد کسانی هستند که خداوند عزوجل آنان را توصیف کرده و فرموده است: «کسانی که ایمان آورده و ایمانشان را به ظلم آلوده نکرده‌اند، آنها [از عذاب الهی] درامانند و هدایت یافته‌اند» آگاه باشید دوستان اهل بیت کسانی هستند که در

آمِنِينَ وَ تَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ بِالسَّلَامِ أَنْ «طِبُّهُمْ

فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ». أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ

عَزَّ وَ جَلَّ: «يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ... بِغَيْرِ حِسَابٍ». أَلَا إِنَّ

أَعْدَاءَهُمُ الَّذِينَ يَصِلُونَ سَعِيرًا. أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمُ

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ لِحَنِّهِمْ شَهيقًا وَ هِيَ تَفُورُ وَ لَهَا زَفِيرٌ.

«كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا». أَلَا إِنَّ أَعْدَاءَهُمُ

الَّذِينَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ: «كُلَّمَا أَلْقَيْتُ فِيهَا فَوْجٌ

سَأَلْتُهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ* قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا

نَذِيرٌ إِلَى قَوْلِهِ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ» أَلَا إِنَّ

أَوْلِيَاءَهُمُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ

أَجْرٌ كَبِيرٌ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: شَتَّانَ مَا بَيْنَ السَّعِيرِ وَ الْجَنَّةِ

فَعَدُونَا مَنْ ذَمَّهُ اللَّهُ وَ لَعَنَهُ وَ وَلِينَا مَنْ مَدَحَهُ اللَّهُ وَ

امنیت و ایمنی وارد بهشت می شوند و ملائکه با سلام به ملاقات آنان می آیند و می گویند: «پاکیزه شدید، پس برای همیشه داخل بهشت شوید». آگاه باشید دوستان آل محمد، صلی الله علیه و آله، کسانی هستند که خداوند در موردشان فرموده: «به بهشت وارد می شوند و بدون حساب به آنها روزی داده می شود». آگاه باشید دشمنان آل محمد، صلی الله علیه و آله، به آتش وارد می شوند. آگاه باشید دشمنان اهل بیت کسانی هستند که غرش جهنم را در حالی که فوران می کند و شعله ور می شود می شنوند. آگاه باشید دشمنان اهل بیت کسانی هستند که خداوند درباره آنان فرموده است: «هر گروهی که داخل [جهنم] می شود، همتای خود را لعنت می کند...» آگاه باشید دشمنان آل محمد کسانی هستند که خداوند عزوجل می فرماید: «هرگاه گروهی [از ایشان] را در جهنم می اندازند، خزانه داران دوزخ از آنها می پرسند: آیا بیم دهنده ای برای شما نیامد؟ می گویند: بلی، برای ما بیم دهنده آمد؛ ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هیچ چیز نازل نکرده است و شما در گمراهی بزرگی هستید* خود گفتند که اگر [کلام او را] شنیده و تعقل کرده بودیم، جهنمی نمی شدیم*» به گناه خویش اعتراف کردند و لعنت بر اهل آتش». آگاه باشید دوستان اهل بیت کسانی هستند که در پنهانی از پروردگارشان می ترسند و برای آنان مغفرت و اجر بزرگی است.

ای مردم، چقدر فاصله بین آتش سوزان و بهشت [زیاد] است! دشمن ما کسی است که خداوند او را مذمت و لعنت کرده است، و دوست ما کسی است که خداوند او را

أَحَبُّهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: أَلَّا وَ إِنِّي مُنذِرٌ وَ عَلِيٌّ هَادٍ.
 مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنِّي نَبِيٌّ وَ عَلِيٌّ وَصِيٌّ. أَلَّا إِنْ
 خَاتَمَ الْأَيْمَةَ مِنَّا الْقَائِمُ الْمَهْدِيُّ. أَلَّا إِنَّهُ الظَّاهِرُ عَلَى
 الدِّينِ. أَلَّا إِنَّهُ الْمُنتَقِمُ مِنَ الظَّالِمِينَ. أَلَّا إِنَّهُ فَاتِحُ
 الْحُصُونِ وَ هَادِمُهَا. أَلَّا إِنَّهُ قَاتِلُ كُلِّ قَبِيلَةٍ مِنْ أَهْلِ
 الشُّرْكِ. أَلَّا إِنَّهُ الْمُدْرِكُ بِكُلِّ ثَارٍ لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ عَزَّ وَ
 جَلَّ. أَلَّا إِنَّهُ النَّاصِرُ لِدِينِ اللَّهِ. أَلَّا إِنَّهُ الْغَرَّافُ مِنْ بَحْرِ
 عَمِيقٍ. أَلَّا إِنَّهُ قَسِيمٌ كُلِّ ذِي فَضْلٍ بِفَضْلِهِ وَ كُلِّ ذِي
 جَهْلٍ بِجَهْلِهِ. أَلَّا إِنَّهُ خَيْرَةُ اللَّهِ وَ اللَّهُ مُخْتَارُهُ. أَلَّا إِنَّهُ
 وَارِثُ كُلِّ عِلْمٍ وَ الْمُحِيطُ بِهِ. أَلَّا إِنَّهُ الْمُخْبِرُ عَنْ رَبِّهِ
 عَزَّ وَ جَلَّ وَ الْمُنَبِّهُ بِأَمْرِ إِيْمَانِهِ. أَلَّا إِنَّهُ الرَّشِيدُ
 السَّدِيدُ. أَلَّا إِنَّهُ الْمَفْوَّضُ إِلَيْهِ. أَلَّا إِنَّهُ قَدْ بَشَّرَ بِهِ مَنْ
 سَلَفَ بَيْنَ يَدَيْهِ. أَلَّا إِنَّهُ الْبَاقِي حُجَّةً وَ لَا حُجَّةَ بَعْدَهُ وَ
 لَا حَقَّ إِلَّا مَعَهُ وَ لَا نُورَ إِلَّا عِنْدَهُ. أَلَّا إِنَّهُ لَا غَالِبَ لَهُ وَ لَا
 مَنْصُورَ عَلَيْهِ. أَلَّا وَ إِنَّهُ وَلِيُّ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ حَكَمُهُ
 فِي خَلْقِهِ وَ أَمِينُهُ فِي سِرِّهِ وَ عَلَانِيَتِهِ.

ستایش کرده و دوستش می‌دارد.

ای مردم، بدانید که من بیم دهنده (نذیر) و علی هدایتگر است.

ای مردم، همانا من پیامبرم و علی، وصی من است. بدانید که آخرین امامان، مهدی قائم از ماست. او بر تمام ادیان غلبه پیدا می‌کند. آگاه باشید او انتقام گیرنده از ظالمین، فاتح قلعه‌ها و منهدم کننده آنهاست. بدانید او کشنده هر گروه و دسته‌ای است که مشرک باشند. آگاه باشید او انتقام گیرنده هر خوفی از اولیای خداست. بدانید او یاری دهنده دین خداست. آگاه باشید او بسیار بردارنده (استفاده کننده) از دریای عمیق [علم الهی] است. او کسی است که هر صاحب فضیلتی را به قدر فضلش و هر صاحب جهالتی را به قدر جهلش نشان می‌نهد. او انتخاب شده و خداوند او را اختیار کرده است. او وارث تمام علوم و احاطه دارنده به آن است. آگاه باشید او خبر دهنده از پروردگارش، و بلند آواز کننده فرمان الهی است. او رشد یافته و استوار است و کارها به او سپرده شده است. او کسی است که پیشینیان بشارتش را داده‌اند. اوست که به عنوان حجت باقی می‌ماند و بعد از او حجتی نیست. هیچ حقی نیست، مگر همراه او و هیچ نوری نیست، مگر نزد او. آگاه باشید او کسی است که غلبه کننده ندارد و کسی بر علیه او نصرت و یاری نمی‌شود. او ولی خدا در زمین و حاکم او در میان مردم و امین خدا بر نهان و آشکار است.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: قَدْ بَيَّنْتُ لَكُمْ وَ أَفْهَمْتُكُمْ وَ هَذَا
 عَلِيٌّ يُفْهَمُكُمْ بَعْدِي. أَلَا وَ إِنَّ عِنْدَ انْقِضَاءِ خُطْبَتِي
 أَدْعُوكُمْ إِلَى مُصَافَقَتِي عَلَى بَيْعَتِهِ وَ الْإِقْرَارِ بِهِ ثُمَّ
 مُصَافَقَتِهِ بَعْدِي. أَلَا إِنِّي قَدْ بَايَعْتُ اللَّهَ وَ عَلِيٌّ قَدْ
 بَايَعَنِي وَ أَنَا آخِذُكُمْ بِالْبَيْعَةِ لَهُ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ
 ﴿فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ﴾.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: ﴿إِنَّ الصَّافَةَ وَ الْمَرُوءَةَ مِنْ شَعَائِرِ
 اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ
 يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: حُجُّوا الْبَيْتَ فَمَا وَرَدَهُ أَهْلُ
 بَيْتِ اللَّهِ إِلَّا اسْتَغْنَوْا وَ لَا تَخَلَّفُوا عَنْهُ إِلَّا افْتَقَرُوا.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: مَا وَقَفَ بِالْمَوْقِفِ مُؤْمِنٌ إِلَّا غَفَرَ
 اللَّهُ لَهُ مَا سَلَفَ مِنْ ذَنْبِهِ إِلَى وَقْتِهِ ذَلِكَ فَإِذَا انْقَضَتْ
 حَجُّهُ اسْتُونَفَ عَلَيْهِ عَمَلُهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: الْحُجَّاجُ مُعَانُونَ وَ نَفَقَاتُهُمْ
 مُخَلَّفَةٌ ﴿وَ اللَّهُ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: حُجُّوا الْبَيْتَ بِكَمَالِ الدِّينِ

ای مردم، من برایتان روشن کردم و به شما فهمانیدم، و این علی است که بعد از من به شما می‌فهماند. بدانید که من بعد از پایان خطابه‌ام، شما را به دست دادن با خودم و دست دادن با علی برای بیعت او و اقرار به ولایتش فرامی‌خوانم. بدانید که من با خدا بیعت کرده‌ام و علی با من بیعت کرده است، و من از جانب خداوند برای او از شما بیعت می‌گیرم پس هر کس بیعت را بشکند، این شکستن بر ضرر خود اوست.

ای مردم، صفا و مروه از شعائر الهی است؛ پس هر کس به خانه خدا به عنوان حج یا عمره بیاید، گناهی بر او نیست که بر صفا و مروه بسیار طواف کند.

ای مردم، به حج خانه خدا بروید. هیچ خاندانی به خانه خدا وارد نشدند، مگر آنکه مستغنی گردیدند و هیچ خاندانی آن را ترک نکردند، مگر آنکه فقیر شدند.

ای مردم، هیچ مؤمنی در موقف (عرفات، مشعر، منی) نمی‌ایستد، مگر آنکه خداوند گناهان گذشته او را تا آن زمان می‌آمرزد و هرگاه که حجش پایان یافت، اعمالش از نو آغاز می‌شود.

ای مردم، حاجیان کمک می‌شوند و آنچه خرج می‌کنند، به آنان برمی‌گردد و خداوند اجر و پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند.

ای مردم، با دین کامل و با تفقه و فهم به حج خانه

وَالْتَفَقَهُ وَ لَا تَنْصَرِفُوا عَنِ الْمَشَاهِدِ إِلَّا بِتَوْبَةٍ وَ إِقْلَاعِ
 مَعَاشِرِ النَّاسِ: أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ آتُوا الزَّكَاةَ كَمَا
 أَمَرَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ لِيْنِ طَالَ عَلَيْكُمُ الْأَمَدُ فَقَصِّرْتُمْ
 أَوْ نَسِيتُمْ فَعَلِيٌّ وَلِيُّكُمْ وَ يُبَيِّنُ لَكُمْ الَّذِي نَصَبَهُ اللَّهُ
 عَزَّ وَ جَلَّ بَعْدِي وَ مَنْ خَلَقَهُ اللَّهُ مِنِّي وَ أَنَا مِنْهُ.
 يُخْبِرُكُمْ بِمَا تَسْأَلُونَ عَنْهُ وَ يُبَيِّنُ لَكُمْ مَا لَا تَعْلَمُونَ.
 إِلَّا إِنْ الْحَلَالَ وَ الْحَرَامَ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ أُحْصِيَهُمَا وَ
 أَعْرَفَهُمَا فَ أَمَرَ بِالْحَلَالِ وَ أَنْهَى عَنِ الْحَرَامِ فِي مَقَامٍ
 وَاحِدٍ فَأَمِرْتُ أَنْ آخُذَ الْبَيْعَةَ عَلَيْكُمْ وَ الصَّفَقَةَ لَكُمْ
 بِقَبُولِ مَا جِئْتُ بِهِ عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي عَلِيٍّ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَ الْأَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ الَّذِينَ هُمْ مِنِّي وَ مِنْهُ
 أُمَّةٌ قَائِمُهُمْ فِيهِمُ الْمَهْدِيُّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ الَّذِي
 يَقْضِي بِالْحَقِّ.

مَعَاشِرِ النَّاسِ: وَ كُلُّ حَلَالٍ دَلَّلْتُكُمْ عَلَيْهِ وَ كُلُّ
 حَرَامٍ نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَإِنِّي لَمْ أَرْجِعْ عَنْ ذَلِكَ وَ لَمْ
 أَبَدِّلْ. إِلَّا فَادْكُرُوا ذَلِكَ وَ احْفَظُوهُ وَ تَوَاصَوْا بِهِ وَ

خدا بروید و از آن مشاهد مشرفه جز با توبه و دست کشیدن از گناه بر مگردید.

ای مردم، نماز را به پا دارید و زکات را پردازید؛ همان طور که خداوند عزوجلّ به شما فرمان داده است و اگر زمان طویلی بر شما گذشت و کوتاهی نمودید یا فراموش کردید، پس علی صاحب اختیار شما است و [همه مسایل دین را] برای شما بیان می کند. او کسی است که خداوند عزوجلّ بعد از من [برای هدایت امت] او را منصوب فرموده و جانشین من قرار داده است و من از اویم. هر چه از او پرسید، به شما خبر می دهد و آنچه را نمی دانید، برای شما بیان می کند. آگاه باشید حلال و حرام، بیش از آن است که من همه آنها را [در این فرصت کوتاه] بشمارم و معرفی کنم؛ پس [شما را] به طور کلی به همه حلالها امر می کنم و از همه حرامها نهی می کنم. من مأمورم از شما بیعت بگیرم و با شما دست بدهم بر اینکه قبول کنید آنچه از طرف خداوند عزوجلّ درباره امیرالمؤمنین و امامان بعد از او آورده ام. اینها [ائمه هدی] از من هستند و من از آنها می باشم. ایشان پیشوایانی هستند که تا روز قیامت که خداوند در آن به حق حکم می کند [به حق] قیام می کنند و مهدی در میان آنان است.

ای مردم، هر حلالی که شما را بدان راهنمایی کردم و هر حرامی که شما را از آن نهی نمودم، هرگز از آنها برنگشته ام و تغییر نداده ام. این مطلب را به یاد داشته باشید و آن را حفظ و به یکدیگر سفارش کنید، و آن را

لَا تُبَدِّلُوهُ وَلَا تُغَيِّرُوهُ. أَلَا وَإِنِّي أَجِدُّ الْقَوْلَ: أَلَا
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأْمُرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ
أَنْهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ. أَلَا وَإِنَّ رَأْسَ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ أَنْ
تَنْتَهُوا إِلَى قَوْلِي وَتُبَلِّغُوهُ مَنْ لَمْ يَحْضُرْهُ تَأْمُرُوهُ
بِقَبُولِهِ وَتَنْهَوْهُ عَنِ مُخَالَفَتِهِ فَإِنَّهُ أَمْرٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَ
جَلَّ وَ مِنِّي وَلَا أَمْرَ بِمَعْرُوفٍ وَلَا نَهْيَ عَنِ مُنْكَرٍ إِلَّا
مَعَ إِمَامٍ مَعْصُومٍ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: الْقُرْآنُ يُعَرِّفُكُمْ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ
بَعْدِهِ وَوَلَدَهُ وَ عَرَّفْتُكُمْ أَنَّهُمْ مِنِّي وَ مِنْهُ حَيْثُ يَقُولُ اللَّهُ
عَزَّ وَ جَلَّ: «كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ» وَقُلْتُ: لَنْ تَضِلُّوا
مَا إِنْ تَمَسَّكُمْ بِهِمَا.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: التَّقْوَى، التَّقْوَى وَ اخْذَرُوا
السَّاعَةَ كَمَا قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ: «إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ
شَيْءٌ عَظِيمٌ». اذْكُرُوا الْأَمَمَاتَ وَ الْحِسَابَ وَ
الْمَوَازِينَ وَ الْمُحَاسِبَةَ بَيْنَ يَدَيَّ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
الثَّوَابَ وَ الْعِقَابَ وَ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ أُثِيبَ وَ مَنْ
جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَيْسَ لَهُ فِي الْجَنَانِ نَصِيبٌ.

تبدیل نکنید و تغییر ندهید. آگاه باشید، من سخن خود را تکرار می‌کنم: نماز را به پا دارید و زکات را بپردازید و به کار نیک امر کنید و از منکرات نهی نمایید. بدانید که بالاترین امر به معروف و نهی از منکر، آن است که سخن مرا بفهمید و آن را به کسانی که حاضر نیستند برسانید و او را به قبولش امر کنید و از مخالفتش نهی نمایید؛ چرا که این دستوری از جانب خداوند عزوجل و از نزد من است و هیچ امر به معروف و نهی از منکری نمی‌شود، مگر با امام معصوم.

ای مردم، قرآن به شما می‌شناساند که امامان بعد از علی، فرزندان او هستند و من هم به شما شناساندم که آنان از من هستند و من هم از آنها هستم؛ آنجا که خداوند عزوجل فرمود: «و خداوند آن [امامت] را به عنوان کلمه ماندگار در نسل او (علی) قرار داد»، و من نیز به شما گفتم: اگر به آن دو (قرآن و اهل بیت) تمسک جوئید، هرگز گمراه نمی‌شوید.

ای مردم، تقوی را رعایت کنید، تقوی را رعایت کنید. از قیامت برحذر باشید؛ همان‌گونه که خداوند عزوجل فرموده: «زلزله قیامت چیز عظیمی است» مرگ و حساب و ترازوهای الهی و حسابرسی در پیشگاه خداوند عالم و ثواب و عقاب را به یاد آورید. هر کس حسنه (خوبی) با خود بیاورد، طبق آن ثواب داده می‌شود، و هر کس گناه بیاورد، برای او در بهشت نصیبی نخواهد بود.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّكُمْ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُصَافِقُونِي
بِكَفِّ وَاحِدَةٍ فِي وَقْتٍ وَاحِدٍ وَأَمَرَنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ
أَنْ أَخُذَ مِنْ أَسْتِيكُمْ الْإِقْرَارَ بِمَا عَقَدْتُ لِعَلِيٍّ مِنْ
إِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَنْ جَاءَ بَعْدَهُ مِنَ الْأَيْمَةِ مِنِّي وَ مِنْهُ
عَلَى مَا أَعْلَمْتُكُمْ: أَنْ ذُرِّيَّتِي مِنْ صَلْبِهِ فَقُولُوا
بِأَجْمَعِكُمْ: إِنَّا سَامِعُونَ مُطِيعُونَ رَاضُونَ مُنْقَادُونَ لِمَا
بَلَّغَتْ عَنْ رَبِّنَا وَ رَبِّكَ فِي أَمْرِ عَلِيٍّ وَ أَمْرٍ وَوَلَدِهِ مِنْ
صَلْبِهِ مِنَ الْأَيْمَةِ؛ نُبَايَعُكَ عَلَى ذَلِكَ بِقُلُوبِنَا وَ
أَنْفُسِنَا وَ أَسْنَتِنَا وَ أَيْدِينَا عَلَى ذَلِكَ نَحْيًا وَ نَمُوتُ وَ
نُبْعَثُ لَا نَغْيِرُ وَ لَا نُبَدِّلُ وَ لَا نَشْكُ وَ لَا نَرْتَابُ وَ لَا
نَرْجِعُ عَنْ عَهْدٍ وَ لَا نَنْقُضُ الْمِيثَاقَ وَ نَطِيعُ اللَّهَ وَ عَلِيًّا
أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ وَوَلَدَهُ الْأَيْمَةَ الَّذِينَ ذَكَرْتَهُمْ مِنْ
ذُرِّيَّتِكَ مِنْ صَلْبِهِ بَعْدَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ قَدْ
عَرَفْتَكُمْ مَكَانَهُمَا مِنِّي وَ مَحَلَّهُمَا عِنْدِي وَ مَنْزِلَتَهُمَا
مِنْ رَبِّي. فَقَدْ أَدَيْتُ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ فَإِنَّهُمَا سَيِّدَا شَبَابِ
أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ إِنَّهُمَا الْإِمَامَانِ بَعْدَ أَبِيهِمَا عَلِيٍّ وَ أَنَا
أَبُوهُمَا قَبْلَهُ فَقُولُوا: أَطَعْنَا اللَّهَ بِذَلِكَ وَ

ای مردم، جمعیت شما پیش از آن است که یک یک و همزمان با من دست دهید [و بیعت نمایید]. پروردگارم مرا مأمور کرده که از زبان شما اقرار بگیرم درباره آنچه منعقد نمودم برای علی امیرالمؤمنین و امامانی که بعد از او می آیند و از نسل من و او هستند؛ همان گونه که به شما اعلام کردم که فرزندان من از صلب او هستند. پس همگی چنین بگویید: «ما شنیدیم و اطاعت می کنیم و راضی هستیم و سر تسلیم فرود می آوریم درباره آنچه از جانب پروردگار به ما ابلاغ نمودی درباره امر امامت علی و فرزندانش که امامان بعد از او خواهند بود. با قلبهایمان و با جانها و با زبانها و دستهایمان با تو بیعت می کنیم. بر این عقیده زنده ایم و با آن می میریم و [روز قیامت] با آن محشور می شویم. تغییر نخواهیم داد و تبدیل نمی کنیم و شک نمی کنیم و تردید به دل راه نمی دهیم و از این عهد بر نمی گردیم و پیمان را نمی شکنیم و از خدا و از تو و علی امیرالمؤمنین و فرزندانش که امام هستند اطاعت می کنیم. همان کسانی که فرمودی از فرزندان تو از نسل او (علی) بعد از حسن و حسین هستند.» مقام و منزلت حسن و حسین را نزد خودم و پروردگارم به شما معرفی کردم و این موضوع را به شما رساندم که آن دو (حسن و حسین) دو آقای جوانان اهل بهشتند و بعد از پدرشان علی پیشوا و امام هستند و قبل از علی من پدر آن دو هستم.

[ای مردم] بگویید: «از خدا و رسول و علی و حسن

إِيَّاكَ وَ عَلِيًّا وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ الْأَئِمَّةَ الَّذِينَ
 ذَكَرْتَ عَهْدًا وَ مِيثَاقًا مَاخُودًا لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْ
 قُلُوبِنَا وَ أَنْفُسِنَا وَ السِّنِّينَا وَ مُصَافَقَةِ أَيْدِينَا. مَنْ
 أَدْرَكَهُمَا بِيَدِهِ وَ أَقْرَبَهُمَا بِلسَانِهِ لَا نَبْتَغِي بِذَلِكَ بَدَلًا
 وَ لَا نَرَى مِنْ أَنْفُسِنَا عَنْهُ حَوْلًا أَبَدًا. نَحْنُ نُؤَدِّي ذَلِكَ
 عَنْكَ الدَّانِي وَ الْقَاصِي مِنْ أَوْلَادِنَا وَ أَهَالِينَا أَشْهَدْنَا
 اللَّهَ وَ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا وَ أَنْتَ عَلَيْنَا بِهِ شَهِيدٌ وَ كُلُّ
 مَنْ أَطَاعَ مِمَّنْ ظَهَرَ وَ اسْتَرَّ وَ مَلَائِكَةُ اللَّهِ وَ جُنُودُهُ وَ
 عِبِيدُهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ كُلِّ شَهِيدٍ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: مَا تَقُولُونَ؟ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ كُلَّ
 صَوْتٍ وَ خَافِيَةٍ كُلِّ نَفْسٍ ﴿فَمَنْ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ
 ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا﴾ ﴿وَ مَنْ بَايَعَ فَإِنَّمَا يُبَايِعُ اللَّهَ﴾
 ﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ بَايِعُوا عَلِيًّا أَمِيرَ
 الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ وَ
 الْأَئِمَّةَ كَلِمَةً طَيِّبَةً بَاقِيَةً يُهْلِكُ اللَّهُ مَنْ غَدَرَ وَ يَرْحَمُ
 مَنْ وَفَى ﴿فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ﴾
 مَعَاشِرَ النَّاسِ قُولُوا الَّذِي قُلْتُ لَكُمْ وَ سَلِّمُوا

و حسین و امامانی که یاد کردی اطاعت می‌کنیم. برای
امیرالمؤمنین از قلبها، جانها و زبانهایمان عهد و پیمان
گرفته شده و دست بیعت داده‌ایم...

و عقیده داریم که هرگز جانهایمان از آن روی
بر نمی‌گرداند. ما و فرزندان و خانواده و خاندان دور و
نزدیکمان به نسبت شما آن را در آستانتان ادا می‌کنیم. خدا
را بر این [عهد و پیمان] شاهد می‌گیریم. و خدا برای شاهد
بودن کافی است و تو نیز بر اقرار ما شاهد هستی و هر کس
که تو را اطاعت می‌کند، آنهایی که ظاهر و آشکارند و
آنهایی که پنهانند و ملائکه و لشکریان خدا و بندگانش
[همگی را بر این عهد و پیمان شاهد می‌گیریم]. و خدا
بزرگتر از هر شاهدی است.»

ای مردم، چه می‌گویید؟ همانا خداوند آگاه به هر
صدایی است و پنهانی‌های هر کسی را می‌داند. «پس هر
کس هدایت یافت، به نفع خودش است و هر کس گمراه
شد، به ضرر خودش گمراه شده است» و هر کس بیعت کند،
با خدا بیعت می‌کند. «دست خدا بر روی دست آنها (بیعت
کنندگان) است.»

ای مردم، از خدا بترسید و با علی، امیرالمؤمنین، و
حسن و حسین و سایر امامان از ایشان در دنیا و آخرت، به
عنوان امامتی که در نسل ایشان باقی است بیعت کنید.
خداوند عذر کنندگان (بیعت شکنان) را هلاک و وفاداران
را مورد رحمت قرار می‌دهد «و هر کس بیعت را بشکند، به
ضرر خویش شکسته است تا آخر آیه.»

ای مردم، آنچه به شما گفتم بگویید (تکرار کنید) و

عَلَى عَلِيٍّ بِإِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ قُولُوا: ﴿سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ وَ قُولُوا: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا
اللَّهُ﴾

مَعَاشِرَ النَّاسِ: إِنَّ فَضَائِلَ عَلِيٍّ بِنِ أَبِي طَالِبٍ
عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ قَدْ أَنْزَلَهَا فِي الْقُرْآنِ أَكْثَرَ مِنْ أَنْ
أُحْصِيَهَا فِي مَقَامٍ وَاحِدٍ فَمَنْ أَنْبَأَكُمْ بِهَا وَ عَرَّفَهَا
فَصَدَّقُوهُ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ عَلِيًّا
وَ الْأَئِمَّةَ الَّذِينَ ذَكَرْتُهُمْ فَقَدْ فَازَ فَوْزاً عَظِيماً.
مَعَاشِرَ النَّاسِ: السَّابِقُونَ إِلَى مُبَايَعَتِهِ وَ
مُؤَالَاتِهِ وَ التَّسْلِيمِ عَلَيْهِ بِإِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ أَوْلَيْكَ
الْفَائِزُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ.

مَعَاشِرَ النَّاسِ: قُولُوا مَا يَرْضَى اللَّهُ عَنْكُمْ مِنْ
الْقَوْلِ فَ إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً
فَلَنْ تَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئاً اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ أَعْطِبْ
عَلَى الْكَافِرِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^١

به علی به عنوان «امیر المؤمنین» سلام کنید و بگویید: «شنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا مغفرت تو را می خواهیم و بازگشت به سوی توست» و بگویید: «حمد و سپاس از آن خدایست که ما را به این [ولایت اهل بیت] هدایت کرد، و اگر خداوند ما را هدایت نمی کرد، هدایت نمی شدیم...»

ای مردم، به راستی فضایل علی بن ابی طالب نزد خداوند عزوجل است که در قرآن آن فضایل را نازل فرموده و بیشتر از آن است که همه را در یک مجلس بشماریم، پس هر کس درباره آنها به شما خبر داد و آنها را برای شما تعریف کرد، تصدیقش نماید.

ای مردم، هر کس خدا و رسولش و علی و امامانی را که ذکر کردم اطاعت کند، به رستگاری بزرگی دست یافته است.

ای مردم، کسانی که برای بیعت با او و قبول ولایتش و سلام کردن بر او به عنوان «امیر المؤمنین» سبقت می گیرند، آنان در بهشتهای پر نعمت رستگار خواهند بود. ای مردم، سخنی بگویید که به خاطر آن خداوند از شما راضی شود و [بدانید] اگر شما و همه کسانی که در زمین هستند کافر شوند، به خدا ضرری نمی رساند.

خداوند، مؤمنین را ببخش و پیامرز و بر کافرین غضب فرما، حمد و سپاس مخصوص خداوند عالم است.

حسن ختام خطبه

از امام صادق علیه السلام روایت شده:

هنگامی که رسول خدا، صلی الله علیه و آله، از ایراد این خطبه فراغت یافت، در میان مردم، مردی خوش منظر و خوش بو دیده شد که می گفت: به خدا سوگند محمد، صلی الله علیه و آله، را هیچگاه مانند امروز ندیدم؛ چقدر برای پسر عمویش تأکید می کند. به درستی که برای او عهده را استوار کرد که آن را نمی شکند مگر کافر به خدای بزرگ و رسول کریمش. ویل (نفرین) بر آن کسی است که عهد او را بشکند.

وقتی یکی از اطرافیان کلام او را شنید، و رو به جانب او کرد و از هیئت او متعجب گشت. سپس به پیامبر، صلی الله علیه و آله، عرضه داشت: آیا نشنیدی آنچه را که این مرد گفت، چنین و چنان گفت؟ پیامبر، صلی الله علیه و آله، هم او را به نام خوانده و می فرمایند: آیا آن مرد را شناختی. گفت: نه. فرمود: آن مرد روح الامین جبریل بود. مبادا تو عهد او را بشکنی. محققاً اگر چنین کنی خدا و رسول و ملائکه و مؤمنین از تو بیزار خواهند بود.

و کمی بعد دوران‌دیشی پیامبر، صلی الله علیه وآله، و حکمت کلامشان مشخص شد.

مراسم بعد از خطبه

بعد از آنکه رسول خدا، صلی الله علیه وآله، خطبه تاریخی‌اش را به اتمام رسانید، مردم فریاد برآوردند: شنیدیم و امر خدا و رسول را با قلبها، زبانها و دستهایمان اطاعت می‌کنیم. سپس اطراف رسول خدا، صلی الله علیه وآله، و امیرالمؤمنین علیه السلام ازدحام کرده و با ایشان به عنوان بیعت دست می‌دادند و تبریک و تهنیت می‌گفتند و چه شنیدن و چه اطاعت کردند!!!.

نخستین کسانی که با پیامبر دست بیعت دادند، عبارت بودند از: ابوبکر، عمر، عثمان، طلحه و زبیر و بعد سایر مهاجرین و انصار و به دنبال آنها، سایر مردم. مراسم بیعت، سه روز به طول انجامید و هرگاه گروهی بیعت می‌کردند، رسول خدا، صلی الله علیه وآله، می‌فرمود:

«الحمد لله الذي فضلنا على جميع العالمين».

از همین مجموعه:

آخرین نشانه‌های ظهور

چهل حدیث درباره نشانه‌های پایانی ظهور حضرت

مهدی علیه السلام

قیمت ۲۵۰۰ ریال.

چاپ دوم

از حسین علیه السلام تا مهدی علیه السلام

چهل حدیث از حضرت مهدی علیه السلام درباره

سیدالشهدا علیه السلام

قیمت: ۳۰۰۰ ریال

چاپ اول

دو خاتم (علیهما السلام)

چهل شباهت میان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و

حضرت مهدی علیه السلام در آیات و روایات.

قیمت: ۳۰۰۰ ریال

چاپ اول

متقاضیان می‌توانند وجه لازم جهت تهیه هر اثر را به

حساب ۰۱۰۱۷۱۱۷۲۰۰۰۱ سیبا نزد بانک ملی ایران در

وجه موعود واریز و اصل فیش بانکی را به نشانی تهران

صندوق پستی ۸۳۴۷-۱۴۱۵۵ ارسال کنند؛ تا ترتیب

ارسال کتب داده شود.